

## 1. Opening en vaststellen agenda

De voorzitter: Een hele goedenavond. Het is klokslag acht uur en ik wil heel graag deze vergadering openen. De Commissie Samen leven. Even voor alle duidelijkheid voor de luisteraars, de Commissie Samen leven, Samen wonen vindt plaats in de trouwzaal. Ik wil graag iedereen hier aanwezig hartelijk welkom heten, commissieleden, collegeleden. We hebben niemand, ja, we hebben wel inderdaad mensen op de publieke tribune zitten. Ik wou jullie bijna over het hoofd zien. Volgers thuis, ambtelijke ondersteuning. Ik heb vastgesteld inmiddels dat alle partijen vertegenwoordigd zijn. Nog even voor alle duidelijkheid, we spreken via de voorzitter. Ik heb nog even een punt voor de agenda. Wethouder Van Os vervangt bij agendapunt 3 de burgemeester en wordt deze avond ook verwacht in de Commissie Samen wonen. Kunt u ermee instemmen om agendapunt 6 te behandelen direct na agendapunt 3? Ik zie geen handjes, dan stellen we de agenda gewijzigd vast.

## 2. Spreekrecht voor hen die zich hebben aangemeld

De voorzitter: Agendapunt 2, spreekrecht voor hen die zich hebben aangemeld. Er zijn geen sprekers aangemeld.

## 3. Wensen en bedenkingen Stichting Waarborgfonds Veiligheidsregio's (VRR)

De voorzitter: Dan kunnen wij gelijk over naar agendapunt 3. Ik wil vragen of wethouder Van Os en mevrouw Tascilar voor mij plaats willen nemen. Onderwerp is de Stichting Waarborgfonds Veiligheidsregio's. Voordat de gemeenschappelijke regeling zoals de Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond deelneemt aan de stichting kunnen de deelnemende gemeentes wensen en bedenkingen uiten. De Veiligheidsregio wil deelnemen aan de Stichting Waarborgfonds Veiligheidsregio's en het Waarborgfonds is bedoeld voor het in gezamenlijkheid met andere veiligheidsregio's dragen van risico's in bijzondere gevallen. De raad wordt voorgesteld geen wensen en bedenkingen te uiten en daarvoor de bijgevoegde brief vast te stellen en aan de veiligheidsregio toe te sturen. De inzet is ter vaststelling in de gemeenteraad. Kunt u daarmee instemmen? Ik zie geen handjes, dus dan gaat hij ter vaststelling. Dus dat betekent dat u alle vragen mag stellen aan de wethouder die u wil. Wethouder Van Os heeft u nog aan datgene wat ik inmiddels al vermeld heb wat toe te voegen?

De heer Van Os: Voorzitter, laten we hopen dat we er nooit gebruik van hoeven te maken. Dank u wel.

De voorzitter: Dat is inderdaad de allerbeste toevoeging die je kan wensen. Zijn er vragen in de Commissie? Mevrouw Ripmeester, PvdA-GroenLinks, hoeveel vragen heeft u? Eén vraag. Mevrouw Van Vliet, twee. Verder geen vragen? Mevrouw Ripmeester, dan mag u uw vraag stellen.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Ik heb één vraag en dat is: Het wordt ingezet bij ingrijpende gebeurtenissen, aan welke gebeurtenissen wordt dan gedacht? Wat is nou zo'n ingrijpende gebeurtenis dat dit fonds nodig is?

De voorzitter: Wethouder Van Os, zou u deze vraag willen beantwoorden?

De heer Van Os: Ja, dank u wel, voorzitter. Het gaat echt om een dienstongeval.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, is uw vraag hiermee voldoende beantwoord? Nee, ik zie u nee schudden.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel. Nee, het zal voor de intimi vast duidelijk zijn wat dan precies een dienstongeval is. Maar ik heb geen idee wat ik me daar dan bij voor moet stellen.

De voorzitter: Wethouder Van Os, ik zie dat u het woord wil geven aan mevrouw Tascilar. Mevrouw Tascilar, zou u de vraag verder willen beantwoorden?

Mevrouw Tascilar: Ja hoor. Dank u wel, voorzitter. Het gaat hierbij om een dienstongeval. Zoals we weten zitten er verschillende operationele diensten bij de veiligheidsregio, zoals de brandweer, de GOR. En als zij een dienstongeval hebben in hun eigen expertise of in hun vakgebied dan worden dus inderdaad schades afgewikkeld en verzekerd. Daarbij kan gedacht worden aan een dienstongeval waarbij eigenlijk zij worden aangevallen door mensen in de omgeving of dienstongevallen op het werk. Dus arbeidsongevallen kunnen in dit geval ook van toepassing zijn. Er is niet per se een specificatie gegeven wat er onder, wat het referentiekader van de veiligheidsregio is onder een dienstongeval. Maar wel weten we dat die tot nu toe niet verzekerd worden en zij willen juist arbeidsovereenkomst voor ook die medewerkers verbeteren.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, is uw vraag hiermee voldoende beantwoord? Ik zie dat u het prima vindt, dus dan ga ik over naar mevrouw Van Vliet, Echt voor Ridderkerk. U had twee vragen. Zijn dat er nog steeds twee?

Mevrouw Van Vliet: Zijn er nog steeds twee, ja.

De voorzitter: Wilt u ze tegelijk stellen?

Mevrouw Van Vliet: Ja, het is puur een verduidelijkende vraag. Omdat, u zei het daarnet al, de GOR. Dat kwam ik eigenlijk in het stukje even niet tegen. Omdat ze het hadden over Bestuurlijke Adviescommissie Brandweer was ik een beetje op het verkeerde been gebracht, want ik dacht dus en dat was mijn vraag: Welke professionals vallen nou onder deze regeling, is dat alleen de brandweer, of zijn het ook andere professionals? Zo welke? En wat ook niet duidelijk was, de deelnemers ja, die betalen de premie. Maar de deelnemers, zijn dat de deelnemende gemeenten of zijn dat de deelnemers, de personeelsleden? Laat ik het maar zo zeggen. Dus dat was even voor mij een verduidelijkende vraag.

De voorzitter: Mevrouw Tascilar, zou u de vraag willen beantwoorden?

Mevrouw Tascilar: Jazeker. In de brief staat vermeld dat het in dit geval gaat om de brandweer. Ik heb zojuist zelf ook GOR benoemd, omdat ik daar zelf ook van uitga aangezien zij voor de VR werken. Maar dat kan ik zelf nog even voor u achterhalen. Wat betreft uw tweede vraag. Het Waarborgfonds, die wordt belegd door de deelnemende veiligheidsregio's. Het is zo ingedeeld dat wij met de vijftientig veiligheidsregio's ervoor zorgen dat we de risico's spreiden. En dus niet door de pers, door personeel of door gemeente, nee door de vijftientig veiligheidsregio's. Dus Rotterdam-Rijnmond in dit geval.

De voorzitter: Mevrouw Van Vliet, wilt u wel via uw microfoon spreken?

Mevrouw Tascilar: Er staat ook bij ... Mag ik?

De voorzitter: Ja, ja, zeker. Maar mevrouw Van Vliet, die gaf een opmerking. En aangezien we het ook uitzenden wordt het erg onduidelijk als iemand zomaar wat gaat roepen.

Mevrouw Tascilar: Bij de sectie Financiën staat ook vermeld dat beoogd wordt om het Waarborgfonds kostenneutraal te financieren. Dat houdt in dat er incidenteel ruimte wordt gecreëerd binnen de VR om het Waarborgfonds te kunnen beleggen. En dat is dan ook wat zij beogen op dit moment. En daarom zien we ook geen directe invloed op deelnemende gemeenten. Dus het kan, het kan in ons voordeel werken. En daar zeg ik uitsluitend kan, omdat er natuurlijk altijd in de toekomst ontwikkelingen kunnen plaatsvinden waardoor ze wellicht op gemeenten dienen te leunen. Maar ik ga ervan uit van niet.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Vliet, zijn daarmee uw beide vragen voldoende beantwoord?

Mevrouw Van Vliet: Nee, want één vraag wordt nog uitgezocht. Dat is, of de medewerkers van de GOR er ook onder vallen en dat vind ik wel belangrijk. Dank u wel.

De voorzitter: U had de toezegging gekregen dat u die alsnog kreeg. Dus in die zin zijn ze voor nu voldoende beantwoord. Blijft de Commissie van mening dat het ter vaststelling kan naar de raad? Ik zie geen handjes, dus dan gaat hij ter vaststelling. Mevrouw Tascilar, mag ik u hartelijk bedanken voor de goede toelichting?

## **6. Stand van zaken ontwikkelingen ambtelijke organisatie**

De voorzitter: Dan gaan we over naar agendapunt 6, stand van zaken ontwikkelingen ambtelijke organisatie. Dit is een standaard agendapunt op verzoek van de raad. Wethouder Van Os, zijn er nog actuele ontwikkelingen?

De heer Van Os: Jazeker, voorzitter. Laat ik beginnen net als de vorige keer, alle waardering uit te spreken voor al die medewerkers die nou, bijna inmiddels dag en nacht keihard werken aan de inrichting van de gemeentelijke organisatie. Maar ook de BAR-organisatie die straks de bedrijfsvoeringstaken voor de drie gemeenten gaat doen, het is echt ongelooflijk wat een werk er verzet gaat worden. We hebben in de Bestuurlijke Stuurgroep, hebben wij het concept Sociaal Plan deze week besproken. Daar is de werkgroep HRM mee bezig samen met de ondernemingsraad om daar het gesprek over aan te gaan met de vakbonden. Dus dat loopt ook volgens schema. De eerste gesprekken over de financiële afwikkelingen, die vinden ook plaats waarbij onze onafhankelijke gespreksleider een voorstel gaan doen aan de drie gemeenten hoe we aan een afwikkeling kunnen werken met elkaar. Dat heeft plaatsgevonden. En volgende week zit er in het college O&F-plannen, dus hoe komt onze organisatie eruit te zien. En gaat het college daarover een besluit nemen. Loopt ook allemaal volgens schema. Daarnaast, en misschien heb ik dat al eerder een keer benoemd in de Commissie, onderzoeken we de mogelijkheid voor een samenwerking met de gemeente Albrandswaard waarbij de gemeente Ridderkerk als een centrumgemeente fungeert en wij dus de medewerkers die nu bij Albrandswaard voor een aantal clusters werken, in dienst nemen en met dienstverleningsovereenkomsten weer beschikbaar stellen voor Albrandswaard. Waarbij wij zoals gezegd als centrumgemeente fungeren en daartoe zijn we een intentieovereenkomst aan het afsluiten die ook volgende week in het college zit. Als de colleges van Albrandswaard en Ridderkerk daar akkoord op geven, dan gaan we dat verder verkennen en uitwerken. Aantal updates zover even, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder Van Os. Zijn er vanuit de Commissie vragen? Zo ja ... De heer Overheid en mevrouw De Wolff, heeft u allebei één vraag? De heer Overheid was als eerste dit keer, dus dan mag hij als eerste de vraag stellen.

De heer Overheid: Dank u, voorzitter. U geeft aan dat er een soort samenwerking met Albrandswaard gaat plaatsvinden, een soort van centrumgemeente. Ik vraag me dan af, ik weet niet of dat ook een vraag voor u is,

maar ik ben wel benieuwd wat voor impact dat dan eventueel zou kunnen hebben op Ridderkerk, zowel financieel als organisatorisch? Ik heb geen idee namelijk waar we over praten.

De voorzitter: Wethouder Van Os.

De heer Van Os: Ja, dank u, voorzitter. Goede vraag. De kwetsbaarheid die ontstaat door het inrichten van afzonderlijke gemeentelijke organisaties, die wordt minder voor de Ridderkerk en Albrandswaard. Doordat ik noem maar wat, een cluster Buitenruimte of een cluster Ruimte of een sociaal domein, die medewerkers zitten straks gewoon bij elkaar weer in één ruimte. Stel dat dat er tien zijn, dan werken er drie voor Albrandswaard en zeven voor Ridderkerk, maar ze zitten wel in één ruimte. Dus stel dat degene voor Albrandswaard nou, even geen werkzaamheden heeft en Ridderkerk loopt over in het werk, dan kunnen ze elkaar verstevigen. Dus onze kwetsbaarheid, die neemt af. Ja, daarnaast heb je natuurlijk een dienstverleningsovereenkomst en daar zit een prijs op en ook een bepaald risico. Op het moment dat je niet de vacature kan vervullen omdat iemand daar niet is, heb je dan ook de plicht als Ridderkerk om die vacature te gaan vervullen, te zoeken. Dus er zit ook wel een soort financieel risico opslag op waarbij Ridderkerk nou, in ieder geval er niet op achteruit gaat financieel. Laat ik het dan maar zo benoemen.

De voorzitter: Mijnheer Overheid, CDA, is daarmee uw vraag voldoende beantwoord?

De heer Overheid: Ja, dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw De Wolff, ChristenUnie.

Mevrouw De Wolff-ter Beek: Dank u wel, voorzitter. Wethouder Van Os sprak over een concept van het Sociaal Plan wat bijna klaar is. Ik kan me voorstellen dat er nog niet veel over gezegd kan worden. Gaat dit plan ook naar ons toe komen ter info en, of blijft dat echt in de organisatie?

De voorzitter: Wethouder Van Os.

De heer Van Os: Klopt inderdaad, voorzitter. Daar kunnen we nu niks over zeggen, want de medewerkers zelf hebben er geen kennis van genomen en die moeten daar ook wat van kunnen vinden. En het is echt een bedrijfsvoeringszaak wat echt binnen ja, colleges blijft en de bedrijfsvoeringsorganisatie. Dus dat komt niet naar de raad toe, nee.

De voorzitter: Mevrouw De Wolff, is daarmee uw vraag voldoende beantwoord?

Mevrouw De Wolff-ter Beek: Voor nu wel, ja.

De voorzitter: Dank u wel. Verder geen vragen in de Commissie? Geen spijtoptanten? Dan dank ik wethouder Van Os en wens hem een hele goede avond bij de Commissie Samen wonen. Dat scheelt weer een keertje heen en weer lopen.

#### **4. Wijziging Gemeenschappelijke Regeling Jeugdhulp Rijnmond (Voorne aan Zee)**

De voorzitter: Dan wil ik graag overgaan naar agendapunt 4, wijziging Gemeenschappelijke Regeling Jeugdhulp Rijnmond, informatie uitwisseling. Het voorstel is om het ter vaststelling laten gaan. Ik wil vragen of wethouder Piena en mevrouw Lauwers voor mij plaats willen nemen. Onderwerp is de wijziging van de Gemeenschappelijke Regeling Jeugdhulp Rijnmond. Voordat de Gemeenschappelijke Regeling wordt gewijzigd,

kunnen de deelnemende gemeenten een zienswijze geven op de ontwerpwijziging. Als de regeling door het college is aangenomen, moet het college toestemming hebben van de raad om deze te wijzigen. De Gemeenschappelijke Regeling moet gewijzigd worden omdat drie deelnemers zijn gefuseerd tot één gemeente Voorne aan Zee. Dit is een administratieve wijziging. De raad wordt voorgesteld geen zienswijze te geven op de ontwerpwijziging en het college toestemming te geven voor deze wijziging. De inzet zoals ik net al zei, is ter vaststelling. Kan de Commissie hiermee instemmen? Ik zie geen handjes. Wethouder Piena, heeft u nog wat toe te voegen?

De heer Piena: Voorzitter, nee. Het is slechts een technische wijziging, dus daarbij wil ik het laten.

De voorzitter: Geen vragen van commissieleden? Nee. En nog steeds van mening ter vaststelling? Ik moet het u officieel vragen. Dan gaat deze ter vaststelling naar de raad.

#### **5. Gespreksnotitie over Gezondheidsmonitor Kinderen 2022 Ridderkerk op verzoek van de raadsleden R. van de Waerdt, E. de Wolff-ter Beek, T. Overheid, C. van Vliet en A. Ripmeester**

De voorzitter: Dan komen we aan bij agendapunt 5, gespreksnotitie over Gezondheidsmonitor Kinderen 2022 Ridderkerk op verzoek van de raadsleden Van de Waerdt, De Wolff-ter Beek, Overheid, Van Vliet en Ripmeester. Aanleiding voor dit agendapunt is de Gezondheidsmonitor Kinderen 2022. Enkele raadsleden hebben naar aanleiding van enkele ontwikkelingen die in de monitor worden weergegeven vragen. Het doel van de bespreking is om van de verschillende fracties te horen hoe zij tegen de geschetste ontwikkelingen aankijken. Daarnaast om van de portefeuillehouder nadere informatie te krijgen en eventueel suggesties te geven hoe met deze ontwikkeling om te gaan of op de hoogte te blijven. In de gespreksnotitie zijn ter voorbereiding een aantal bespreekpunten opgenomen. Ik zal zo vragen aan de opstellers of zij nog wat toe te voegen hebben of toe te lichten hebben aan wat is voorgelicht. Daarna zal ik een rondje langs de fractie maken om hun reacties op de bespreekpunten in de gespreksnotitie op te halen. En vervolgens wil ik graag de portefeuille woord, uh, portefeuillehouder het woord geven. Ik ben blij dat het juist en correct wordt weergegeven. Heeft een van de indieners van de gespreksnotitie nog iets toe te voegen aan de gespreksnotitie? De heer Van de Waerdt, heeft u nog wat toe te voegen?

De heer Van de Waerdt: Voorzitter, na een lange voorbereiding is het vanavond zover. Namens de SGP Ridderkerk kan ik u mededelen dat wij het broodnodig vinden om vanavond stil te staan bij de gebeurtenissen die impact hebben op het welzijn van het kind. Gebeurtenissen waar ze vaak niks aan kunnen doen, maar waar ze wel de gevolgen van dragen. Kinderen die te maken krijgen met een langdurige ziekte of handicap in een thuissituatie van een gezinslid of kinderen die gebukt gaan onder de gevolgen van een vechtscheiding in een thuissituatie. De zorgvraag rond vechtscheidingen heeft onze bijzondere aandacht, aangezien de impact op het jeugdzorggebruik groot is. Voorzitter, zo heeft, zoals u heeft kunnen lezen, wordt deze gespreksnotitie door een meerderheid van de gemeenteraad ingediend. Ik wil deze partijen daarvoor hartelijk bedanken. Het brede draagvlak geeft mij extra steun om door te gaan en om mij namens de SGP Ridderkerk in te zetten voor het belang van het kind. Tot slot voorzitter, we zijn benieuwd naar de beantwoording van de vragen en de inbreng van andere commissieleden naar aanleiding van de inhoud van de gespreksnotitie.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van de Waerdt, SGP Ridderkerk. Mevrouw De Wolff, heeft, ChristenUnie, heeft u nog wat toe te voegen?

Mevrouw De Wolff-ter Beek: Ja, dank u wel. We zijn blij dat we nu eindelijk deze gespreksnotitie voor ons hebben. We hebben daar inderdaad heel goed samengewerkt met de SGP. En ik was dat vanmiddag nog een

keer aan het lezen en ik ben dan toch elke keer wel onder de indruk hoeveel leed er is, ook bij kinderen. Dat die te maken hebben met vechtscheidingen en die op zo'n grote schaal beroep doen aan de jeugdzorg. Dat is het aller, allerbelangrijkste. Tegelijkertijd zocht ik ook op hoeveel geld daarmee gemoeid is en wat dan ten laste komt van het rijk en van de gemeente. En dan, dan zie je dat dat van achttienduizend tot zesenvestigduizend euro per kind bij een complexe scheiding kan oplopen. Dat zijn zulke enorme bedragen dat we dat we daar als gemeente ons heel bewust voor, van moeten zijn en daar ook echt in actie komen. Maar als eerste, voor de kinderen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Overheid, CDA, heeft u nog wat toe te voegen?

De heer Overheid: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, het is al veel gezegd door de SGP en ChristenUnie. En, CDA vindt het ook belangrijk dat dit eens een keertje goed besproken wordt. Weet je, het is vooral de kwaliteit van leven die de kinderen dan zeg maar willen hebben en wat hun aangedaan wordt tenminste, wat hun overkomt eigenlijk door de situatie waar ze dan ja, onbewust zeg maar in belanden. Ongetwijfeld zal er links en rechts al genoeg georganiseerd zijn in de gemeente, maar ik denk dat het goed is om met mekaar eens te kijken van, kunnen we toch nog ergens dat stapje extra doen of te zorgen dat we die kinderen toch dat extra steuntje in de rug nog kunnen gaan geven. Ik denk dat dat ook het doel is van deze gespreksnotitie. Dus super dat we het hiermee op de agenda krijgen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Vliet, Echt voor Ridderkerk, heeft u nog wat toe te voegen?

Mevrouw Van Vliet: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, kinderen zijn, die hebben de toekomst. Dat zijn eigenlijk onze toekomst, is dat. Wij hebben een verantwoordelijkheid voor die kinderen. Ik heb het al eens eerder gezegd in deze raad: It takes a village to raise a child. Dat is ook in het geval van problematiek van kinderen, dat we met elkaar verantwoordelijk zijn om daar iets voor te doen. We moeten er ook voor klaarstaan. Tegelijkertijd realiseert Echt voor Ridderkerk zich ook dat daar een prijskaartje aan hangt, want het zijn altijd open einde regelingen. Maar we pleiten ervoor om juist aan de voorkant te zitten. Hoe eerder we er iets aan doen, hoe lager de kosten, maar met name ook hoe groter de beperking van de schade voor de kinderen. En daar gaat het om. Dank u wel en ook bedankt voor de samenwerking met alle partijen die dit hebben ingediend.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Ripmeester, PvdA-GroenLinks, heeft u nog wat toe te voegen?

Mevrouw Ripmeester: Ja, graag, voorzitter. Ik dank de SGP voor de hoffelijkheid die mij getoond is dat ik later aan mocht sluiten. Ik vind het een, twee heel belangrijke onderwerpen. Sowieso om elk kind in de knel; dat is er één te veel. En ik zou heel graag nog één nuance willen aanbrengen bij mantelzorg voor jonge kinderen. Daar hebben we het natuurlijk al veel vaker over gehad, maar ik vind ook dat we als raad ons eens moeten, nog eens moeten buigen over wat wij van deze kinderen vragen, wat wij vinden vallen onder gebruikelijke zorg. Dat doen wij namelijk met een pennenstreek af, dat verwachten wij van kleine kinderen. En we hebben volgens mij niet in beeld wat wij precies van deze jonge mantelzorgers verwachten. Dus misschien dat we daar nog eens een keertje goed met zijn allen naar kunnen kijken: Wat vinden wij nou werkelijk dat een elfjarige moet doen in een huishouden als gebruikelijke zorg? En ik zou heel graag bij vechtscheidingen nog aan willen geven, dat heel veel reden of dat inderdaad, er wordt terecht in de notitie opgemerkt dat heel veel van de problemen, die beginnen bij de ouders. Dan zit er ook absoluut een inkomens- en een huisvestingscomponent bij. Dat hebben we zeker in coronatijd mee, gezien, hoeveel stress het oplevert als je niet goed behuisd bent. Maar we weten ook hoeveel stress het oplevert als iemand onvoldoende inkomen heeft. En het CBS heeft recent nog iets naar buiten gebracht over welke hulpbronnen de kinderen dan missen, om om te gaan met de

maatschappij waarin ze leven en de risicofactoren die zich bij hen opstapelen waardoor zij een beroep moeten doen op jeugdzorg. Dus ik hoop van de Commissie dat we ons daar ook over kunnen buigen, dat we dat meenemen. Als we de kinderen gaan steunen, is er toch ook steun aan de ouders om te zorgen dat zij kunnen zorgen voor hun kinderen? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dat waren heel veel toevoegingen. Ik hoop dat de overige commissieleden het bij hebben kunnen houden. De partijen, de diverse partijen hebben in het kader een twee vragen gesteld. Delen de commissieleden de omschrijving en het doel van de gespreksnotitie? En twee, welke wensen, bedenkingen en vragen hebben de andere commissieleden nog meer bij dit onderwerp? Ik ga de overige fracties nu langs en ik wou starten bij mijnheer Coule, Burger op 1.

De heer Coule: Dank u wel, voorzitter. Mijn bedenkingen en gedachtes hierbij zijn dat, op veel vlakken zijn er al instanties die helpen. Tuurlijk, er is een hele hoop druk op jeugdzorg. Helemaal mee eens, mevrouw De Wolff. Maar waar ik eigenlijk het grootste probleem zie, is vroeg signalering. De scholen die heel erg veel steun zouden kunnen gebruiken bij vroeg signalering en daar al kleine stapjes, met kleine stapjes al grote effecten kunnen hebben. Dat is mijn gedachte op dit moment, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Borst, VVD.

De heer Borst: Ja, dank u wel, voorzitter. Volgens mij een ontzettend belangrijk onderwerp, is ook al genoemd door de indieners van deze gespreksnotitie. Daar hebben we dus als fractie ook wel echt even over nagedacht. Ja, wat de VVD Ridderkerk betreft, verdient ieder kind gewoon een goede start van het leven. De meeste kinderen krijgen gelukkig al een goeie, een fijne opvoeding mee. Maar dat is gewoon niet overal het geval. Dus de probleemanalyse uit deze gespreksnotitie, die delen wij echt. Die onderschrijven we. En het negatieve effect van echtscheidingen van ouders op nou, op het gebruik van jeugdzorg en op kinderen zelf, mag evident zijn. Het is belangrijk dat we dat aanpakken. Volgens mij doen we al heel veel om hulp te bieden; er zijn heel veel verschillende voorzieningen in Ridderkerk die worden aangeboden door de gemeente zelf of door een van de vele andere organisaties die in Ridderkerk actief zijn. Dus wat ons betreft zijn extra voorzieningen dan in dit kader ook niet nodig, maar we zullen er wel naar moeten kijken hoe we ervoor zorgen dat al die ondersteuning die er is, toegankelijk maken voor iedereen die dat nodig heeft. Want we realiseerden ons namelijk ook toen we hierover in gesprek gingen, dat het voor veel ouders ontzettend lastig kan zijn nou ja, om aan die hulp te, om die hulp te vragen. Maar het punt is wel dat ouders en verzorgers natuurlijk uiteindelijk zelf verantwoordelijk daarvoor zijn hè, dus zij zullen zelf die handvaten moeten vinden. Even kijken. Ik dacht, ik doe dit uit mijn hoofd, dat lukt wel even. Maar dat dat gaat eigenlijk niet helemaal lekker. Nou, dus het mag duidelijk zijn dat wij vinden dat die drempel zoveel mogelijk weggenomen moet worden. Dan kom ik bij het stukje hè, er wordt gevraagd welke wensen en bedenkingen wij verder nog hebben bij dit onderwerp. Wij constateerden twee dingen. Het eerste punt is dus dat die ouders zelf verantwoordelijk zijn voor de opvoeding en de ontwikkeling van hun kind. En daar begint het dan ook wat ons betreft. Een tweede punt is dat de gemeente ja, maar beperkt invloed heeft op heel veel problemen bij die, die spelen bij gezinnen. En dat, ik vind dat we niet de suggestie moeten wekken dat we opeens een konijn uit de hoge gemeentelijke hoed kunnen toveren om al dat leed wat er is, te voorkomen. Dat is volgens mij een utopie. We delen de wens niet om de mogelijkheden te laten onderzoeken hoe de gevolgen van ingrijpende gebeurtenissen of echtscheidingen op het welzijn van kinderen, beperkt kunnen worden. Dat komt niet omdat we het niet nodig vinden om dat te onderzoeken, maar dat komt omdat er al heel veel onderzoeken op dit gebied zijn gedaan. En we vinden dat er eigenlijk eerst gekeken moet worden naar al die informatie die al voorhanden is, voordat

we nu weer opnieuw gaan vragen om een aanvullend onderzoek. Dan heb ik volgens mij alle vragen uit de gespreksnotitie gehad, voorzitter.

De voorzitter: U heeft het uitstekend gedaan, mijnheer Borst, zelfs uit uw hoofd. Maar ik zie dat mevrouw Ripmeester, PvdA, nog graag even op u zou willen reageren.

Mevrouw Ripmeester: Ja, ank u wel, voorzitter. Nou ja, mijn eerste vraag was: Hoe vliegen we dit aan? Mag ik reageren, mag ik iets vragen? Dat was eigenlijk mijn eerste vraag.

De voorzitter: Zolang u het binnen de perken houdt en u luistert naar de voorzitter, mag het.

Mevrouw Ripmeester: Oeh, dat wordt moeilijk. Ik hoor de heer Borst zeggen dat die natuurlijk, dat er een negatief effect is van scheidingen. Maar goed, er zijn ook positieve effecten van scheidingen, alleen heel erg negatieve van vechtscheidingen. Dus ik wilde wel even dat wat inkaderen. En uiteraard zijn ouders zelf verantwoordelijk voor hun kind en voor zichzelf, dat is zo. En de gemeente heeft beperkt invloed op het welzijn van kinderen, maar dat wil niet zeggen dat de gemeente geen invloed heeft hè. Dat is weer iets anders. En ik zou aan de heer Borst, aan de VVD willen vragen: Zou u alles willen doen om het welzijn van kinderen te verbeteren, voor zover dat in de macht van de gemeente zit? Zou u daaraan willen bijdragen? Nog, gewoon in zijn algemeenheid, nog ... Wilt u daaraan werken, meewerken met de indieners van de notitie?

De voorzitter: De heer Borst, VVD.

De heer Borst: Ja, voorzitter, natuurlijk wil ik daaraan werken binnen de kaders die ja, die er zijn voor de gemeente. Uiteraard.

De voorzitter: Dan wil ik de heer Borst ... Mevrouw De Wolff, ChristenUnie.

Mevrouw De Wolff-ter Beek: Dank u wel, voorzitter, ik wilde ook even reageren op de reactie van mijnheer Borst. Ook met de indieners hebben wij ook nog wel lang gesproken over de eigen verantwoordelijkheid die er is en in hoeverre we daarin als gemeente wat moeten doen. En ik moest eigenlijk ook wel een beetje denken aan, wanneer ben je nu zelf verantwoordelijk? Als gemeente zijn we ook bezig met onderwerpen waar mensen zelf verantwoordelijk voor zijn. Er is overgewicht, we richten een werkgroep Vet Gezond op. Er is eenzaamheid, we wakkeren de coalitie Eenzaamheid weer aan. Er zijn schulden, we openen een loket. We zien dat jongeren of baby's al heel jong een niet zo goede start krijgen, we richten Kansrijke Start op. Dat zijn allemaal dingen die we doen, omdat we zien dat dat ja, daar heb je een eigen verantwoordelijkheid, maar niet iedereen moet ik dat goed zeggen, kan wel die verantwoordelijkheid aan maar heeft, mensen hebben daar hulp bij nodig. Ik vind dat we daar als gemeente ook echt verantwoordelijk voor zijn. Dus ook rondom scheiden kun je zeggen ja, dat gebeurt achter de deur, eigen verantwoordelijkheid. Of je zegt: Verschrikkelijk, ik kan het niet voorkomen, maar we kunnen er wel alles aan doen om de mensen en de kinderen die dat overkomt, om die daarin te steunen zodat ze zonder schade door kunnen groeien. Dus daar zou ik toch wel een nuance bijplaatsen.

De voorzitter: De heer Borst, VVD.

De heer Borst: Ja, ik wil daar dan toch heel even kort op reageren, want daar ben ik het natuurlijk helemaal mee eens. Maar er wordt gevraagd om een aantal hè, kanttekeningen nog bij de punten die al opgeschreven zijn in deze notitie te geven. Dan merk ik op dat ook dit benoemd mag worden. En natuurlijk onderschrijf ik hetgeen wat mevrouw De Wolff aanhaalt, voorzitter, dat wij dan er alles aan moeten doen om die mensen die die hulp nodig hebben, die hulp te bieden. Want daar zijn we immers als gemeente voor.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Coule, Burger op 1, zag ik als eerste. En de heer Van de Waerd, ik had uw hand inmiddels ook gezien. Mijnheer Coule.

De heer Coule: Dank u wel, voorzitter. Ik onderschrijf mevrouw De Wolff wel degelijk dat er problemen zijn voor kinderen in een vechtscheiding. Daarentegen, de rechtbank in Rotterdam heeft ook al een tool in werking op dit moment die heel erg let op vechtscheidingen. Die zorgt dan al automatisch dat een aantal instanties voor die deur bij die mensen gaan staan, met de vraag of zij hulp willen. Die gaan het in de gaten al houden, dus we moeten uitkijken dat we als gemeente niet op die stoel ook willen gaan zitten. Dat is het enigste wat ik even mee wilde geven hierbij.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van de Waerd, SGP.

De heer Van de Waerd: Ja, voorzitter, ik heb een vraag aan de VVD. De heer Borst, u gaf aan dat er al heel veel onderzoeken waren. Er is onderzoek in de breedte, maar we zijn nu specifiek voor Ridderkerk bezig. Hoe ziet dan, hoe kijkt u naar bijvoorbeeld om zo'n onderzoek specifiek ook in Ridderkerk te doen? Juist voor onze lokale inwoners.

De voorzitter: De heer Borst, VVD.

De heer Borst: Zoals ik al eerder aangaf voorzitter, er is al heel veel onderzoek gedaan. Natuurlijk is er in sommige situaties, is er echt iets voor te zeggen om specifiek in Ridderkerk onderzoek te doen. Kan ik me heel goed voorstellen. Maar ik constateer tegelijkertijd ook, dat er op dit gebied en ik heb natuurlijk zelf ook nog even gezocht he, ik heb dit niet zomaar gezegd. Ik heb natuurlijk ook zelf even gezocht of dat er al onderzoeken zijn en er zijn gewoon een heleboel gerenommeerde instituten die door het hele land steekproefsgewijs valide onderzoeken hiernaar doen, waaronder ook hoe kinderen in onveilige thuissituaties beschermd kunnen worden. Waarin casussen worden behandeld van gezinnen in, met een vechtscheiding. Dat ook dan praktische aanbevelingen doet, hoe een gemeente en andere ketenpartners daarin kunnen handelen. En dan vind ik het natuurlijk heel goed dat we in sommige situaties echt specifiek onderzoek doen naar de Ridderkerkse situatie, maar ik denk dat dat prima is dat die bredere onderzoeken er zijn. Die ja, het sociaal domein, dat bevindt zich natuurlijk in heel Nederland en niet alleen in Ridderkerk. En die problemen bevinden zich niet alleen binnen onze gemeentegrenzen. Dus in dit geval nee, ga ik daar niet in mee en denk ik dat het goed is om eerst te kijken om die bronnen die we nu hebben, om die eerst uit te putten.

De voorzitter: Dank u wel. Ik geloof dat de heer Borst, VVD, ontzettend stellig is. Dus ik ga nu eerst even over naar Partij 18PLUS., mevrouw De Vormer.

Mevrouw De Vormer: Dank u wel, voorzitter. Partij 18PLUS is blij dat deze gespreksnotitie voorligt, want de problematiek is groter dan we wellicht beseffen. Binnen onze fractie is een intern begeleider van een van de grootste basisscholen van Ridderkerk actief. Zij staat in contact met vele IB'ers, andere IB'ers in Ridderkerk. Een aantal aandachtspunten die we van haar hebben meegekregen, zijn de volgende. Er zijn al veel onderzoeksresultaten over dit onderwerp bekend. Het is niet nodig om een verder onderzoek uit te voeren, gezien de toenemende zorgen rondom deze problematiek. Zo zou in plaats daarvan al een plan van aanpak opgesteld kunnen worden. Is het college hier al mee bezig of van plan om dit op korte termijn op te pakken? Het is bewezen effectief om vroegtijdig interventies in te zetten, dan om achteraf passende zorg te bieden. Aan de voorkant zou er informatiemateriaal beschikbaar gesteld kunnen worden over de impact van dergelijke gebeurtenissen op kinderen. Zorg dat dit materiaal beschikbaar is bij verschillende instanties, echtscheidingsadvocaten, uitvaartondernemers, de balie van de gemeente en op social media. Is dit materiaal beschikbaar en is het college bereid naar deze mogelijkheden te kijken? Op dit moment is er op iedere school een school contactpersoon vanuit het wijkteam aanwezig om gesprekken met leerlingen te voeren. Gezien de toenemende problematiek zijn meer uren voor de school contactpersoon wenselijk. Is het college van plan om

hier extra op in te zetten? En dan de laatste. Niet alleen op scholen, maar ook bijvoorbeeld sportverenigingen kunnen kinderen signalen afgeven met betrekking tot conflicten, ruzies of andere ingrijpende situaties binnen het gezin. Is er bij iedere sportvereniging of vereniging een aandachtsfunctionaris aanwezig? Zou dit overweeg, overwogen kunnen worden? Dat waren onze kanttekeningen bij de gespreksnotitie. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik heb de vragen meegeschreven. Dus wethouder Piena, ik hoop u daarmee ook te kunnen helpen. In ieder geval de laatste vraag: Is er bij elke sportvereniging een aandachtsfunctionaris? Daar kan ik van zeggen dat dat niet aan de orde is, tenminste niet bij elke vereniging. In ieder geval niet bij de hockey. Ja, toevallig weet ik die. Mevrouw Roelofs, Leefbaar Ridderkerk, mag ik u het woord geven.?

Mevrouw Roelofs: Ja, dank je wel, voorzitter. Ik gaat ook net als mijnheer Borst, redelijk uit het hoofd doen. Nou, de allereerste kanttekening die Leefbaar Ridderkerk al heeft, het onderzoek van de Gezondheidsmonitor, die richt zich op kinderen van nul tot en met elf jaar. Wij vroegen ons af of deze gespreksnotitie zich ook alleen op deze groep richt of dat men het breder trekt. Omdat jeugdzorg geldt tot achttien jaar en kan met vijf jaar verlengd worden tot drieëntwintig jaar. Dus dat was de eerste ja, kanttekening die we hadden. Daarnaast ja, is het ook zo dat, in het verhaal worden met name drie groepen jongeren benoemd: de jongeren die inderdaad een langdurig ziek of gehandicapt gezinslid hebben, de echtscheiding meemaken of de vechtscheiding meemaken of een andere ingrijpende gebeurtenis. Een beetje onduidelijk wat er onder ingrijpende gebeurtenis valt, want nou ja, er zijn meer jongeren die heel veel gebruik maken van jeugdzorg waaronder ook nou ja, veel jongeren uit eenoudergezinnen of gezinnen die anders zijn samengesteld na de geboorte van het kind. Maar ook kinderen waarvan de ouders ook gebruik maken of hebben gemaakt van specialistische GGZ zorg. Dus of dat onder die ingrijpende gebeurtenissen valt, maar ik zou het in ieder geval wel breder willen trekken dan die drie doelgroepen. En daarnaast wordt er inderdaad ook al genoemd en dat kwam bij 18PLUS natuurlijk ook al een beetje terug, de invloed die scholen kunnen hebben. Er wordt nou ja, die wordt ook hierin genoemd. Het blijft natuurlijk lastig als jongeren niet aan durven te geven wanneer ze iets ingrijpends hebben meegemaakt, kunnen scholen natuurlijk en ook nou ja, sportverenigingen en andere mensen die daar met die jongeren te maken hebben, niet specifiek op deze zaken signaleren als die jongeren dat niet aangeven. Plus dat nou ja, hè wanneer die jongeren wel signalen afgeven kunnen die natuurlijk ook altijd wel verkeerd gelezen worden. Dus nou ja, dat in ieder geval. Daarnaast inderdaad ook ja, wat en in hoeverre kan en moet de overheid ja, op preventie van complexe scheidingen inzetten of ja, moet er vooral ingezet gaan worden op de de-escalatie van scheidingen? Dus inderdaad vooraf ja, wat meer inzetten daarop. Even kijken of ik dan alles heb gehad, ik had een heleboel aantekeningen. Ja, en daarnaast was er ook nog wel inderdaad de vraag, er wordt inderdaad gezegd dat er ja, jongeren veel last hebben van die scheidingen. Maar uit het onderzoek van CBS blijkt ook dat bij tachtig procent van de gevallen het na twee jaar alweer beter gaat, dat het eigenlijk alweer goed gaat. Dus het gaat inderdaad om een bepaald percentage. De vraag is ook: Hoe verhoudt zich dat dan tot de referentiegroep van kinderen die, waarvan de ouders bij elkaar gebleven zijn en die ook gebruik maken van de jeugdzorg? Dus dat waren de vragen.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er commissieleden van de instellers, van de indieners die hierop willen reageren? Mevrouw De Wolff, ChristenUnie.

Mevrouw De Wolff-ter Beek: Ja, een paar dingetjes. Ik praat even voor mezelf, dus ik kijk ook gelijk de andere indieners aan. Zeker gaat het voor alle groepen die vallen onder jeugdzorg. Dat zou mijn eerste opmerking zij. En de tweede groep, opmerking: Hoe groot is het referentiekader inderdaad? Ik weet niet of dat nou echt de belangrijkste vraag is. Het gaat erom dat de jeugdzorg overbelast is en dat er een groep is – hoe groot die ook is, maar hij is groot - die ernstig last heeft van onder andere een vechtscheiding. En dat wij daar mogelijk preventief of curatief of daarna, iets kunnen doen. En daar ligt onze verantwoordelijkheid wat ons betreft.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, PvdA-GroenLinks.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Toch een vraag aan mevrouw De Wolff. Natuurlijk is het zo dat de jeugdzorg overbelast is en dat er voor een deel komt door vechtscheidingen, maar ook de vechtscheidingen hebben een oorzaak. Dus daar kunnen we wat aan doen, daar kunnen we als gemeente wat aan doen. Ik heb twee dingen genoemd hè. Inkomen en huisvesting, dat zijn risicofactoren. Maar ik ben het ook wel eens met Echt voor, nee, met Leefbaar Ridderkerk, dat oeps, sorry. Dat als we inzoomen op het welzijn van onze kinderen dat we dan ook alle kinderen moeten doen en niet één groepje eruit moeten halen zeg maar. Dus dat we inderdaad dan breed moeten kijken naar alle kinderen. Daarom was ik, wilde ik net reageren op de heer De Waerdt, want hij zei, het onderzoek dat. Toen dacht ik; Maar mijnheer De Waerdt, wat wordt dan onze onderzoeksvraag? Gaan we nu een, echt een onderzoek doen of gaan we het in kaart brengen en kijken wat we kunnen doen? Is dat het onderzoek? Want wat is uw onderzoeksvraag met die losse elementen die we nu in de notitie hebben?

De voorzitter: De heer De Waerdt, SGP. Van de Waerdt, excuus.

De heer Van de Waerdt: Ja, het is trouwens Van de Waerdt, maar ik zal niet moeilijk doen om mijn achternaam. Nee joh, geeft niks. Nee, terecht. Maar ik vind, het is belangrijk dat er onderzoek wordt gedaan ook naar van, ten eerste wat de rol is van de gemeente. Want die vraag wordt een paar keer gesteld als het gaat om preventie. Maar ook van: Hoe kan de gemeente juist die kinderen helpen? En ga je, gaat om specifiek, gaat om drie groepen en ook om kinderen die ernstige gebeurtenissen hebben meegemaakt. Wat valt daar allemaal onder? Nou dat is, dat kunnen wij hier niet zomaar die stempel om drukken; een kind ervaart zelf wat een ernstige gebeurtenis is. Simpel, en u heeft het ook over de rol van de scholen en ook het benadrukken. Daar ben ik blij om, dat dat gezegd wordt. Een simpel praktijkvoorbeeld is dat er was een, uit de praktijk weet ik daar was dus gezinssituatie, beide ouders zeiden van, het kind heeft er geen last van. En maar blijkt wel, het kind elke keer zat te huilen op school. Omdat er goed contact was vanuit de gemeente en de scholen kon het kind geholpen worden. En dan heb ik het hier nu niet over een scheiden of iets dergelijks, maar daarom is het goed dat jullie het ook over de scholen hebben. Maar ook gewoon dat algemeen gekeken kan worden: Hoe kan de gemeente kinderen helpen die in de problemen zitten? Daarbij trek ik het heel breed inderdaad.

De voorzitter: De heer Coule, Burger op 1.

De heer Coule: Ik denk dat mijnheer Van de Waerdt als ik het goed heb, ja?

De voorzitter: U zegt het uitstekend.

De heer Coule: Ja, fantastisch. Ik denk dat u het zelf heel goed aangeeft: de scholen. Daar, die kunnen het zien, die kunnen het vroegtijdig signaleren, die zouden de kinderen moeten kennen op het moment dat zij daar wat langer mee omgaan. Zij zijn degenen die kunnen signaleren of kinderen in problemen zijn, ja of nee. Wij kunnen niet afhankelijk zijn van op het moment dat een vechtscheiding aangevraagd wordt. De school kan het vaak al van tevoren aanzien dat er problemen zijn, dus ik denk dat we het daar vooral die kant op moeten zoeken.

De voorzitter: Ik zag als eerste ... Ja, dat begrijp ik, mijnheer Van de Waerdt. Maar mevrouw De Wolff was toch echt vóór, ChristenUnie.

Mevrouw De Wolff-ter Beek: Ga eerst nog eventjes in op mevrouw Ripmeester van de PvdA. Die vroeg van: Moeten we ook niet bij de ouders zijn en bij inkomens en huisvesting? Ja. Alleen, daar gaat het nu eventjes niet om. Dus we kunnen daar niet nu mee beginnen. Volgens mij heeft u ooit de opmerking tegen mij gemaakt: Je moet pleisters plakken als het bloedt. En dit is de pleister wat mij betreft. En dat we daarna nog verder op andere momenten gaan kijken, helemaal mee eens. Hoe groot het onderzoek moet zijn? Ik denk dat

we daarom juist ook hier bij elkaar zitten. Ik ben dan ook nog nieuwsgierig naar de reactie van de wethouder. En dan als laatste. U geeft aan ... Sorry.

De voorzitter: Mevrouw De Wolff, we spreken wel via de voorzitter. Ik wou net al ...

Mevrouw De Wolff-ter Beek: Ik merkte het al toen ik het zei. En als laatste opmerking werd gezegd van, dat is de rol van de scholen. Jongens, laten we alsjeblieft, of mensen, laten we alsjeblieft oppassen. Scholen zijn er om Nederlands, rekenen, geschiedenis en nou ja, alle vakken te geven. Je kan die niet blijven belasten met allerlei andere dingen hè en dan tegelijkertijd over een paar jaar weer gaan klagen dat alle resultaten van school naar beneden gaan, dus. Nou, dat moest nog even van mijn hart.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van de Wolff. Nu is echt de heer Van de Waerdt, SGP, als eerste aan de beurt.

De heer Van de Waerdt: Ja, voorzitter, bedankt. Ik sluit me aan bij mevrouw De Wolff. En daarnaast ook nog, ik denk dat het heel belangrijk is dat eens een keer goed inzichtelijk wordt gemaakt: Wat kan de gemeente nou onze inwoners aanbieden en juist onze kwetsbare ja, onvolwassen is verkeerd gezegd, onze kleine kinderen die kwetsbaar zijn? Ik ben zelf gaan zoeken en ik zal me dus ook niet tot de slimste Ridderkerkers scharen, maar ik weet wel hoe een website werkt. En dan, als ik dan op een website kijk als van de wijkteams en Facet, daar zie ik, moet ik echt lang zoeken voordat ik iets vind. Denk van, daar zou wat ons betreft echt veel meer prioriteit in moeten liggen, van maak het goed inzichtelijk.

De voorzitter: Dank u wel. Ik neem dan ook aan dat u bedoelt dat het inzichtelijk moet worden ook voor kinderen, want daar hebben we het ook over. Ik vul u graag even aan. Mevrouw Ripmeester, PvdA-GroenLinks. Mijnheer Coule, ik heb uw hand gezien, hoor. Ik ben u niet, ik ga u niet vergeten. Ja, u mag eerst.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Ik wilde even reageren op mevrouw De Wolff. Want we gaan natuurlijk kijken naar wat we het beste, wat, hoe we onze kinderen het beste kunnen versterken, weerbaarder maken voor de toekomst zeg maar. Wat we kunnen doen om hen te helpen. Dan is het terecht dat we kijken wat we als gemeente kunnen doen. Waar ik me alleen wel tegen wil verzetten is, dat we voordat we nee, ik nee, wat ik echt wil is een open blik. Waar zitten de kinderen in de knel? Ik hou er niet van om dan op voorhand al een selectie te maken van, we gaan dus alleen kijken naar de vechtscheiding kinderen in de knel en de mantelzorg kinderen in de knel en de trauma kinderen in de knel. Laten we dan een open blik hebben naar alle kinderen. Kijken, waar zitten ze in de knel en wat is dan de reden ervan? En als we vanaf nou, dan hebben we daar in ieder geval een open blik en niet een, nu al zelf als raad – niet deskundig - een voorkeur daarvoor uitspreken. Dus dat wilde ik in ieder geval doen. Dan is het dus inderdaad geen pleisters plakken. Je moet pleisters plakken als het bloedt, maar we hebben nu dit heel lang al laten bloeden. We gaan het nu in kaart brengen en kijken wat wij praktisch gezien, wat de quick wins zijn en wat er, wat we op lange termijn moeten doen. Maar laten we dan ook bekijken hoe het bloedt en niet beginnen met lukraak pleisters plakken. Eerst even kijken wat er aan de hand is.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, mag ik u even erop wijzen dat dit een gespreksnotitie is en dat er niet gelijk nu een beslissing genomen gaat worden of een onderzoek plaats gaat vinden? Eventjes ter aanvulling. Mijnheer Coule, Burger op 1.

De heer Coule: Dank u wel, voorzitter. Ik wil nog even op mijnheer Van de Waerdt reageren. Mijnheer Van de Waerdt geeft aan dat er iets van een onderzoek zou moeten komen om de kinderen te kunnen bereiken. En u noemt zelf van, dat ze een website kunnen openen of wat dan ook. Maar ik lees ook heel duidelijk in het document, kinderen van nul tot vier. Die zie ik nog niet echt achter internet of een brochure in de hand hebben. Dus het gaat mij erom die kinderen, die moeten we op een bepaalde manier op scholen al kunnen

signaleren. Daar gaat het niet om dat zij moeten weten welke richtlijnen ze moeten gaan, die kinderen van zeven ook nog niet. Daar zouden in principe al een groep mensen moeten zijn die het kunnen signaleren. Dat is allerbelangrijkste.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Vliet, Echt voor Ridderkerk.

Mevrouw Van Vliet: Ja, ik wil even reageren op mijnheer Coule. Ik denk dat we ons niet moeten beperken tot alleen scholen, omdat er veel meer instanties zijn, instituten zijn die de kinderen zien. Denk aan een huisarts, een sportvereniging, denk aan het kind centrum hè waar ze gewogen worden enzovoort. Want we hebben het vanaf nul tot vier, maar ook tot elf en ook achttien. Daarom zei ik daarnet al: It takes a village to raise a child. Maar is ook in het signaleren van problemen. En Partij 18PLUS gaf, noemde dat al op, neem ook de sportverenigingen erin mee. Ja, ik vind dat een goed voorstel. Maar alles wat, waar kinderen komen kunnen signalen opvangen. En ik denk dat we gewoon heel breed moeten kijken. Dan met betrekking tot wat er door de andere partijen eerder is gezegd. In de conclusie van die monitor staat dat de echte behoefte aan de deskundige hulp met vijftig procent hè, van tien naar vijftien procent is toegenomen. Dat betekent heel wat. Niet alleen die percentages maar ook de kinderen die erachter zitten, ook het geld wat daarmee gemoeid is. En hoe later je daaraan begint, hoe groter de problemen zijn en daardoor ook de kosten op gaan lopen. En nogmaals, het zijn open eind regelingen. Wij zullen daar als gemeente altijd de portemonnee voor moeten trekken. Dus hoe eerder wij hier iets aan gaan doen, hoe beter het is voor de kinderen. Ik denk dat we het daar allemaal over eens zijn. Alleen zoeken we nu denk ik, met elkaar de juiste manier om daar te komen. En dat was ook het doel van deze gespreksnotitie en ik ben ook heel benieuwd naar de reactie van onze wethouder hierop.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van Vliet, dat u ook het gras voor mijn voeten als voorzitter wegmaait. Want ik zou nu heel graag een reactie willen vragen van wethouder Piena.

De heer Piena: Nou, voorzitter, ik ga geen reactie geven op het mooie over en weer spel dat hier heeft plaatsgevonden binnen de Commissie. Ik denk dat daar ook een gespreksnotitie voor bedoeld is, dus wat dat betreft mijn complimenten aan jullie allemaal. Dus ik stel voor dat ik zo goed mogelijk de vragen probeer te beantwoorden; ik heb geprobeerd ze zo uitgebreid mogelijk te beantwoorden. En ik zou willen verzoeken om niet gelijk na elk antwoord weer een vervolgvraag te stellen, want ja, die kan ik zelf ook bedenken, namelijk op de antwoorden die ik geef. En zeker in dit nou ja, bijna kwetsbare gebeuren zou ik haast zeggen, ontkom, het is onontkoombaar. En heel sowieso al uw mening ja, elk geval waar een kind leed is, is er één te veel. Bedoel, ik heb zelf ook kinderen. Die wil je ook zo goed mogelijk op laten groeien, het beste geven en dat gun je elk kind. Dus volgens mij verschillen we daar niet van mening. Voorzitter, met uw goed vinden ga ik de vragen beantwoorden. Wel een vraag aan u: Wilt u dat ik ook de vraag eerst voorlees, is dat misschien wel het handigste voor de luisteraars?

De voorzitter: Wethouder Piena, u heeft inderdaad toestemming om de vragen te gaan beantwoorden. Altijd al zitten wachten tot ik dit een keer mocht zeggen. En misschien is het wel handig inderdaad, dat u als eerst even de vraag kort benoemt en ook beknopt en helder antwoordt.

De heer Piena: Goed, voorzitter, ik ga mijn best doen. De eerste vraag die in de gespreksnotitie naar voren komt is: Hoe zorgt de gemeente ervoor dat deze kinderen in beeld komen en blijven bij de hulpverlening? En dan gaat het om de kinderen die leven in gezinnen waarbij de ouders langdurig met een ziekte geconfronteerd worden of geconfronteerd zijn. Het antwoord daar is op, dat onze wijkteams nauw samenwerken met de ketenpartners. U heeft zelf ook al genoemd, dat zijn onder andere scholen, maar ook een Centrum voor Jeugd en Gezin Rijnmond en Facet Ridderkerk. Wanneer er signalen zijn, dan kunnen de professionals contact opnemen met de wijkteams en kan contact gezocht worden met het kind en het gezin. Misschien wat technisch maar de uitleg komt era, de wijkteams werken vanuit een systematische benadering. En wat

verstaan we daaronder? Dit betekent dat de wijkteam medewerkers samen met het kind en met de ouders, met het informele netwerk en met collega's samenwerken. Er is daarbij niet alleen aandacht voor de vraag van het kind zelf, maar ook voor het gezin en de omgeving waarin het kind opgroeit. Het is casus afhankelijk hoe wijkteam medewerkers op de vraag, vragen van het kind en het gezin inspelen. Afhankelijk van de vraag van het kind en de ondersteuningsbehoefte van het gezin kunnen de wijkteam medewerkers zelf hulp en ondersteuning bieden, maar zij kunnen ook een van onze ketenpartners inschakelen. Zo biedt Facet Ridderkerk bijvoorbeeld ondersteuning aan jonge mantelzorgers. De tweede vraag: Welke vorm van begeleiding wordt er aan deze kinderen gegeven? Nou, we hebben het er net ook al een beetje over gehad. De wijkteams kunnen zelf hulp en ondersteuning bieden vanuit verschillende expertises. Hier valt te denken aan jeugd- en opvoedhulp, jeugd GGZ, hulp en ondersteuning voor inwoners met een beperking. En zo zijn er natuurlijk nog een aantal vlakken waarop dat kan. Wanneer andere vormen van ondersteuning nodig zijn, dan kan jeugdhulp, zoals persoonlijke verzorging, specialistische begeleiding, vak therapie, logeren of dagbehandeling, ingezet worden vanuit aanbieders die lokaal of regionaal zijn ingekocht. En de aanbestedingen zijn er; daar bent u van op de hoogte gesteld. Begin dit jaar zijn die afgerond en kunnen we mooi inzetten. Conflicten of ruzies binnen het gezin tussen haakjes ooit. Is bekend hoeveel respondenten hebben aangegeven zowel conflicten of ruzies binnen het gezin en echtscheiding te hebben meegemaakt? Zo ja, wat zijn de aantallen? Daar kan ik u niet echt mee verblijden. Deze gegevens hebben we gewoon niet beschikbaar, er is niet bekend hoe de respondenten hierop geantwoord hebben. Dus het antwoord is redelijk kort. Vraag vier: Hoe wordt op dit moment omgegaan met signalen van kinderen die aangegeven, die aangeven sorry, te maken hebben met conflicten of ruzies binnen het gezin? Nou de werkteams werken en ik heb dat bij vraag één ook al aangegeven, vanuit een systematische benadering en indien nodig bieden zij passende ondersteuning of leiden zij toe naar passende hulpverlening. Hierbij kan gedacht worden aan jeugd- en opvoedhulp, kinderen in echtscheidingstrainingen - zogenaamde KIES training - of weerbaarheidstrainingen. Dan komt er een heel inleidend verhaal, voorzitter. Daar zal ik niemand mee vermoeien, want anders wordt het wel heel langdradig. Vraag vijf: Hoe wordt op dit moment omgegaan met signalen van kinderen die in meerdere opzichten klem komen te zitten doordat zij te maken hebben met een echt- slash vechtscheiding? De mogelijkheid bestaat om gescheiden ouders begeleiding te bieden waarbij de volwassene ouder weer inzicht krijgt op de veiligheid en sociaal-emotionele balans van de kinderen en er gewerkt wordt vanuit een gezamenlijke opvoeding waardoor het welbevinden van de kinderen toeneemt. Vraag zes: In hoeverre geven de hulpverleners die in Ridderkerk werken aan dat zij zich daadwerkelijk voldoende toegerust voelen om goed rekening te houden met deze complexe context van de jeugdige? De wijkteam medewerkers voelen zich voldoende toegerust, heeft navraag geleerd. Zij worden geschoold in hun kennis en competenties. Dit gebeurt door het volgen van trainingen en daarnaast krijgen wijkteam medewerkers inhoudelijke begeleiding en ondersteuning van gedragsdeskundigen, kunnen zij complexere vraagstukken terecht bij collega's van Zorg en Veilig en wordt er ingezet op intervisie, dus het spiegelen zeg maar van elkaar met wat ze doen. Vraag zeven: In hoeverre geven de ouders en de kinderen aan dat de hulpverleners die in Ridderkerk werken voldoende toegerust zijn om hen te ondersteunen? Dit is een aspect dat niet specifiek wordt uitgevraagd. Jaarlijks vindt er wel een cliënt ervaringsonderzoek plaats, maar ondanks alle inspanningen die we daarvoor doen en de jeugdigen en ouders erop wijzen hè, dat ze hier reactie op kunnen geven en ons van informatie kunnen voorzien, is de respons helaas heel erg laag. En ja, dan zijn de resultaten ook niet echt te plaatsen. Dus daar hebben we op dit moment niet zoveel aan. Vraag acht, dat is een hele lange vraag. Bij een deel van de jeugdhulp die momenteel wordt ingezet, kan volgens de monitor worden afgevraagd of de kern van het probleem niet bij de ouders ligt. Hoe effectief is de inzet op de jeugdige in die gevallen? En als de kern van de problematiek bij de ouders ligt, wie is aan zet om met deze problematiek aan de slag te gaan?

De voorzitter: Een momentje, wethouder Piena. Mevrouw Van Vliet, is de vraag zo prangend om hem nu meteen te stellen of wilt u even wachten tot de wethouder alle vragen heeft beantwoord? Ik denk dat dat voor nu het handigste is. Wethouder Piena, wilt u de beantwoording vervolgen?

De heer Piena: Ja, dat wil ik best. Eens even kijken. We waren bij acht gebleven, net voorgelezen, daar komt het antwoord. Zoals aangegeven bij vraag één, dat gaat weer over dat, de vorm van werken. Werkende wijkteams vanuit een systematische benadering. Sorry, systemische benadering. Niet alleen de vraag van het kind is belangrijk en leidend, maar ook van het gezin. U heeft het er zelf ook over gehad daarnet, het gaat niet alleen om het kind, het gaat om die hele situatie. Dan is een integrale aanpak, is gewoon heel belangrijk. En dat ziet u ook terug in de beantwoording van deze vraag. Regelmatig zien de wijkteams dat de vraag van het kind te relateren is aan de problemen die bij de ouders liggen. Dat is gewoon echt een constatering. De vraag of het probleem wordt dan in zijn geheel opgepakt. Dit kan onder andere doordat wijkteam medewerkers met verschillende expertises met elkaar samenwerken, zoals een jeugd- en opvoedcoach en een maatschappelijk werker. In duo's werken de wijkteam medewerkers met het gezin samen om de problemen aan te pakken. Daarnaast kan ook begeleiding van ouders bij complexe scheidingen ingezet worden. Hierover is er op vraag vijf al het antwoord gegeven, hoe en wat en dat kunt u dan wel weer terugluisteren of teruglezen wat u wilt. Vraag negen: Bent u naar aanleiding van deze vraagstellingen van plan nader onderzoek te doen om zodoende tot een meer aansluitende aanpak te komen en hierover het gesprek met de raad te voeren? Nou, gesprek met de raad voeren ben ik altijd toe bereid. Alleen wat dit onderzoek betreft, het volgende. Naar onze mening is aanvullend onderzoek niet nodig. Zoals hierboven beschreven zijn er verschillende mogelijkheden om de kinderen en gezinnen hulp en ondersteuning te bieden vanuit de gemeente of door een van onze partners. Daarnaast volgen we de trends en ontwikkelingen en op basis daarvan zetten we in op samenwerking met, sorry, zetten we in, in samenwerking met de moederorganisaties en vanuit het principe van duaal leiderschap specifieke scholing in, bijvoorbeeld als het gaat om huiselijk geweld en om kindermishandeling. Vraag tien: Is er contact met de scholen waar de Ridderkerkse kinderen onderwijs volgen om te achterhalen wat de effecten zijn op de cognitieve en emotionele ontwikkelingen? Sinds 2018 werken er verschillende wijkteam medewerkers ofwel school contacten personen op zowel de basisscholen als het voortgezet onderwijs in Ridderkerk. De school contactpersonen zorgen voor een verbinding met de wijkteams. Door de samenwerking met leerkrachten en intern begeleiders, zorg coördinatoren en de jeugd verpleegkundige die op de school werkzaam is kan sneller gesignaleerd worden, waardoor vragen van kinderen eerder opgepakt kunnen worden en de kinderen en hun ouders wanneer ze dat willen, geholpen kunnen worden. Hulpverlening wordt niet alleen geboden vanuit de wijkteams en gecontracteerde jeugdhulp aanbieders, maar ook vanuit bijvoorbeeld het Centrum voor Jeugd en Gezin of de welzijnsorganisaties. Het is echter wel het gezin zelf om openheid in de vragen te geven, zodat de wijkteams en andere partijen hierop kunnen acteren. Dit, vanwege het vrijwillige karakter van de hulp en de ondersteuning. Vraag elf. Ik denk dat dat de laatste, nee, er komt er nog eentje na. Vraag elf, even kijken. Het inleidende stuk sla ik even over. De vraag is: Hoe zorgt de gemeente ervoor dat de scholen de signalen actief oppakken en doorgeven aan de daarvoor bestaande instanties? Nou, eigenlijk heb ik in de vorige vraag al het antwoord gegeven hierop, dus ik zal hem niet herhalen. Ik kan wel melden dat de samenwerking vanuit de driehoek en school contactpersonen van hè, dus slash wijkteams, scholen en het Welzijn CJG hieraan goed bijdraagt. En dan ja, echt waar, de laatste vraag. Oh nou, op de vorige vraag wil ik nog wel iets toevoegen overigens. Dat is denk ik wel een hele belangrijke ook. Het is wel de verantwoordelijkheid van professionals die met kinderen en jongeren werken om de stappen vanuit de Meldcode Huishoudelijk geweld en kindermishandeling te volgen. Indien hieruit een melding bij Veilig Thuis volgt, is dit de aangewezen organisatie die hierin verantwoordelijkheid neemt. Ik denk dat dat wel een heel belangrijke is. Je ziet ook heel vaak dat dit gebeurt, ook met uithuisplaatsingen et cetera, et cetera. Dus het is heel belangrijk dat die meldcode gevolgd wordt. En ik zie sommige mensen al denken, ja, scholen moeten daar weer op letten en iedereen. Maar in principe geldt het voor alle organisaties, alle professionals in het werkveld die hiermee in aanraking komen, dus niet alleen de scholen. Is er hierover structureel overleg tussen de gemeente en de scholen? Casus afhankelijk en met toestemming van ouders vindt onderling overleg en afstemming plaats. Zover even zo goed mogelijk uw vragen beantwoord hebbende, wacht ik de vervolgvragen rustig af.

De voorzitter: Er was in ieder geval al één hand gesignaleerd, dus ik ga even, ik ga gewoon alle partijen even langs. Ik denk dat dat voor nu even het handigste is. Dan begin ik met de hoofd indiener de heer Van de Waerdt, SGP. Heeft u naar aanleiding van de beantwoording van de vragen van wethouder Piena nog vragen?

De heer Van de Waerdt: Ja, bedankt, voorzitter. De wethouder ook bedankt voor zijn beantwoording. Toen ik net raadslid was heb ik van de griffier geleerd, probeer altijd toezeggingen te vragen aan de wethouder om iets voor elkaar te krijgen. Dus dat ga ik dan nu ook doen. Kan de wethouder toezegging doen dat het beschikbare hulpaanbod inzichtelijk in kaart kan worden gebracht en duidelijk terug te vinden is op bijvoorbeeld de website van de gemeente, wijkteams en Facet?

De voorzitter: Wethouder Piena, er wordt aan u een toezegging gevraagd. Gaat u die doen?

De heer Piena: Voorzitter, zoals dit raadslid weet, is deze wethouder niet zo happig om het geven van toezeggingen. Inzichtelijk maken van alles wat er is. Volgens mij is dat al redelijk inzichtelijk; je, er is van alles te vinden. We hebben echter wel een nieuwe website gelanceerd bij Ridderkerk. En, als u het als een toezegging wil opvatten dan mag dat, maar daar gaan we zeker naar kijken even of, hoe de website nu werkt en wat eraan ontbreekt. En daar zal zeker deze gespreksnotitie die hier voorligt, zullen we daar als leidraad voor meenemen om te kijken of inderdaad het relatief makkelijk is voor mensen om de hulporganisaties te vinden. Dus als, dat wil ik u wel toezeggen. Dat zal overigens niet volgende week gebeurd zijn. Dat zal in de loop van een aantal maanden plaatsvinden, want die hele website wordt natuurlijk gekeken of die voldoet aan de verwachtingen.

De voorzitter: Dat is min of meer geen toezegging. Maar het is voldoende, begrijp ik. Mevrouw Ripmeester, PvdA-GroenLinks.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Ik dacht, u gaat het rijtje van de indieners af, dus ik had nog even de tijd. Maar goed, we gaan zo. Ik wilde nog even reageren over, de kern van het probleem ligt bij de ouders en wat doen we dan met de jongere zeg maar. Wil ik nog even terug aansluiten weer bij de opmerking die mevrouw De Wolff maakte, dat het ook natuurlijk ligt aan de capaciteiten van de ouders hè. Want je kan wel zeggen dat het probleem daar ligt, maar goed, ze moeten ook in staat zijn om daar wat mee te doen. En de omstandigheden van de ouders. Want dat, de meest slimme ouders of goed vaardige ouders, die zijn wel eens in situaties terechtgekomen dat ze ook met de handen in het haar zaten. Dus ook daar zul je naar moeten kijken. U gaf aan, we vinden een integrale aanpak belangrijk en daar zit eigenlijk heel veel in. En ik vroeg mij af: Wat zit er dan in en welke levensgebieden worden dan meegenomen? Want integraal wordt dat ja, dat is een woord dat zo'n, dat kan alle kanten op dus. Dat kan twee dingen behelzen, het kan alles behelzen. Dus ik zou heel graag willen weten: Wat verstaat u dan onder integrale aanpak, welke levensgebieden zitten daaronder? Welke pijlers zitten daaronder? En ik heb een vraag aan de commissie. Zouden we met elkaar eens kunnen kijken naar wat wij vinden dat gebruikelijke zorg is? Want de wethouder is namelijk niet zo happig om toezeggingen te doen, dus ik wilde eerst aan de wethouder vragen: Zou u nog eens willen kijken naar wat wij verstaan onder gebruikelijke zorg? Maar ik dacht, ik voelde daar de omtrekkende beweging al. Maar willen wij eens een keertje kijken wat wij nu verwachten van jonge kinderen, wat wij vinden dat normaal is om te verwachten van jonge kinderen? Dat heet gebruikelijke zorg. Willen wij daar met elkaar eens een keertje naar kijken? En zouden we dan ook eens willen nadenken over wat 18PLUS voorstelde, dat er meer uren van de wijkteams op scholen nodig is. Zouden we dan eens met elkaar willen onderzoeken of wij dat ook vinden? Want de wethouder gaat geen toezegging doen om dat te onderzoeken, dus ik dacht, misschien moeten wij dan met elkaar maar eens gaan onderzoeken of dat nodig is. Omdat de wethouder geen toezeggingen doen, wil doen maar dit wel een heel interessant onderwerp vindt, wilde ik aan hem vragen: Wat vindt hij dan zelf?

De voorzitter: Via de voorzitter.

Mevrouw Ripmeester: Via de voorzitter wil ik dan aan de heer Piena vragen, wat hij vindt dat, wat hij zelf vindt dat er zou moeten gebeuren, moeten verbeteren in Ridderkerk zodat meer Ridderkerkse kinderen een betere start krijgen? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. In ieder geval heeft u een vraag voor de commissie: Wat wordt er, om te gaan onderzoeken wat er verstaan wordt onder gebruikelijke zorg? We hebben het nu wel over een andere gespreksnotitie, dus ... Oh, ik begrijp dat wethouder Piena zo meteen ook nog even gaat reageren. Zullen we hem heel even parkeren? Ik parkeer hem ook. Ja? Wethouder Piena, wilt u nu gelijk hierop reageren?

De heer Piena: Ja, natuurlijk. En ik wil de geparkeerde auto wel weer even laten rijden. Wat wordt onder gebruikelijke zorg verstaan? Dat staat in principe in onze verordeningen, weliswaar niet specifiek op kind gericht maar wel wat we daaronder verstaan. Dus dan is eigenlijk weer de wedervraag van ja: Wat wilt u dan nog meer zien dan dat er in die verordening staat? Als daar meer in moet komen nou ja, dan zie ik van de raad wel een voorstel hoe de verordening aangepast moet worden. De leefgebieden. Nou, de leefgebieden, ik ben het met u eens, we spreken altijd met heel veel bulkbegrippen. Dat is weliswaar vervelend, want ja, je wil eigenlijk gewoon voorbeelden hebben. Hier kunnen we gewoon heel reëel in zijn. Er wordt gevraagd of mensen problematiek hebben met hun inkomen, of ze schulden hebben, of er inderdaad scheiding is of nou ja, en werkelijk op elk deelgebied via een bepaald stappenplan – ik kijk even naar rechts - via een bepaald stappenplan worden al die zaken, worden besproken. Uiteraard wel op basis van de casus die voorligt. Zal, niet bij ieder persoon wordt natuurlijk van A tot en met Z alles doorgenomen. Dus ik hoop dat dat enigszins het antwoord is op leefgebieden. Dan kwam er een nou, niet een gewetensvraag maar wel een vraag van wat ik er zelf van vind en wat er moet gebeuren. Ik denk dat deze avond dan te kort is. Want mevrouw Ripmeester heeft zelf al aangegeven dat de problematiek natuurlijk veel breder. De problematiek zit hem niet alleen in die vechtscheiding, die problematiek zit hem ook in de armoede, die problematiek zit hem ook ja, in hoe mensen wonen, dus dat is veel breder. Een aantal van die zaken, die ligt niet op een gemeentelijk bordje, maar ligt in mijn optiek op landelijk niveau. Dus dat is even mijn antwoord. Wat ik het mooi zou vinden dat we geen wachtlijsten hebben, dat mensen snel geholpen kunnen worden en dat er zo spoedig mogelijk kennisgenomen wordt van ellende binnen gezinnen. Waarbij, dat zal u niet verbazen, tuurlijk, de verantwoordelijkheid van de gezinnen zelf is om hun kinderen goed op te voeden, maar dat ik ook begrijp dat zeker in bepaalde omstandigheden mensen gewoon soms tijdelijk niet in staat zijn om de juiste beslissingen te nemen. Nou, dat is even een ja, een heel algemeen antwoord. Ik denk dat we anders wel heel diep op de materie ingaan. Ik hoop dat mevrouw Ripmeester hier enigszins mee uit de voeten kan.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, PvdA-GroenLinks.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel voorzitter, ik heb een vraag aan de wethouder c.q. de griffier. Kan dat stappenplan worden toegestuurd aan de leden van de raad en het overzicht van wat wij verstaan onder gebruikelijke zorg? Want dan kan iedereen het eens nalezen. We vragen er namelijk best wel veel van jonge mantelzorgers, dus dan begrijp ik ook wel dat ze in de problemen komen. Dus ik hoop dat dat kan. Dat zal openbare informatie zijn, dus ik neem aan dat dat geen probleem is. En wij vroeger natuurlijk: Wat vindt u zelf dat er moet verbeteren? Toen begon u met ja, alles en iedereen en landelijk en dat is zo, maar goed, wij verwachten verantwoordelijkheid van de gezinnen. Wij verwachten ook een bepaalde verantwoordelijkheid van de wethouder. En ik, goede nou niet een goede VVD'er, maar een VVD'er zegt dan altijd oké, u noemt nu heel veel of u zegt niks. Noemt u mij nou eens drie dingen hè? Want dat zegt, want als u die niet kan noemen van wat u nu wil verbeteren nou, ik weet niet precies hoe de teksten gaan verder. Maar noemt u dan eens drie punten waar uw aandacht nu naar uitgaan? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Wethouder Piena.

De heer Piena: Nou, voorzitter, ik ga er maar één noemen want ja, dat overvalt me ook even. Maar een van die dingen heb ik net al genoemd. Wat ik heel belangrijk vind is, dat de zorg voor kinderen - maar niet alleen voor kinderen, ook voor ouderen - dat die tijdig geleverd kan worden. En dat is op dit moment heel lastig hè. We zien de druk op de zorg, we zien dat er veel vacatures zijn, maar dat zou voor mij wel een wens zijn dat we dat op een hele korte termijn kunnen oplossen. Dat is denk ik gewoon heel belangrijk. En het tweede punt. Laat ik er dan toch twee noemen, dan kom ik dicht bij uw drie gevraagde, is die vroeg signalering. Dat we met zijn allen en dat betekent niet alleen scholen, dat betekent niet alleen het CJG, maar dat we allen in deze samenling om elkaar, naar elkaar omkijken en signaleren als er iets verkeerd gaat. En daar dan ook nou, melding van maken zodat we elkaar kunnen helpen. Zijn er twee van de drie die me zo even te binnenschieten. Dan vroeg u of u de informatie kon krijgen over het stappenplan. Nou is dat natuurlijk wel een leidraad in de uitvoering. Ik denk dat we wel zouden kunnen doen is en die toezegging wil ik wel doen – doe een toezegging, u hoort het allemaal - om informatie te geven over hoe dat dan is. Misschien niet letterlijk het hele stappenplan, maar informatie waar een beetje aan gedacht wordt.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, zijn uw vragen zo voldoende beantwoord? De heer ... Voor zover mogelijk. Ik snap dat u punt drie miste, maar goed, waarschijnlijk moeten we hem dit vergeven voor vanavond. Mijnheer Overheid, CDA, wilt u nog aanvullend iets kwijt of vragen?

De heer Overheid: Ja, voorzitter, graag. Dank voor alle antwoorden in ieder geval. Blijkt ook wel hoe complex de materie is. Waar ik zelf wel erg mee zit te stoeien van, hoe kunnen wij nou als raad en ik denk ook de wethouder nu monitoren dat de middelen die ingezet worden op al die diverse gebieden ook echt effectief zijn en waar we dan eventueel een verbeterlag kunnen maken? Nu krijgen we natuurlijk een heleboel gegevens, we krijgen een heleboel informatie maar het, hoe mooi zou het zijn als we ergens een dashboard of een overzicht hebben? We zeggen van ja, weet je, hier worden de stappen gemaakt en misschien moeten we links of rechts nog ergens sleutelen.

De voorzitter: U bedoelt een wijk dashboard of zo?

De heer Overheid: Bijvoorbeeld.

De voorzitter: Wethouder Piena, aan u de schone taak om deze vraag te beantwoorden.

De heer Piena: Voorzitter, is zo fijn als je ambtelijke ondersteuning hebt, dus ik schuif de vraag door.

Mevrouw Laurs: Goeienavond. Nou, dat is toevallig een van de ontwikkelingen waar we in de afgelopen weken druk mee bezig zijn geweest rondom het bouwen van dashboards, meer informatie krijgen. Onder andere de ontwikkelingen rondom het gebruik van specialistische jeugdhulp, daar zitten wat pieken en dalen in op dit moment. Dus vanmiddag hebben wij met onze bouwer van het dashboard gezeten en met de twee teamleiders van het wijkteam: Welke ontwikkelingen zien we nou? Dus dat was mooi om mee te krijgen. Dus die stappen gaan we de komende tijd verder voortzetten. We hebben nu de specialistische jeugdhulp beetgepakt, maar daar zullen we ook voor de lokale jeugdhulp mee aan de slag gaan. Dat is weliswaar wat veranderd ten opzichte van voorgaande jaren, omdat we het iets anders hebben ingericht en we hebben ook een aantal hulptaken vanuit jeugdhulp overgedragen gekregen vanuit de regio. Dus ja, we moeten het op een iets andere manier weergeven. Maar ja, ik vond het in ieder geval een inspirerende sessie om het met elkaar te hebben over, wat zien we nu in bijvoorbeeld een afname bij pleegzorg. Hoe komt dat nou? Is dat het gevolg van het woonplaatsbeginsel of komt dat omdat kinderen achttien jaar geworden zijn en natuurlijk uitstromen, misschien een eigen huisje krijgen, op zichzelf kunnen staan? Of is dat omdat het aantal pleeggezinnen is afgenomen en ze meer richting opname of verblijf moeten? Nou ja, dat soort gesprekken hebben we met elkaar gevoerd en dat zullen we de komende tijd blijven doen en hopelijk ook meer informatie aan u als raad kunnen geven.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Overheid, is uw worsteling daarmee ten einde?

De heer Overheid: Mijn worsteling zeker nog niet, maar ik ben wel blij met deze ontwikkeling ieder geval. En ik kijk er naar uit ieder geval. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Coule, Burger op 1.

De heer Coule: Dank u wel voorzitter. Ik zou dolgraag willen weten van de wethouder, we willen snel en tijdig zorg leveren, maar er zijn wachtlijsten, wordt ook gezegd. Hoe staat het met die wachtlijsten, kunt u ons bijpraten over de wachtlijsten of kunt u een toezegging doen dat u ons gaat bijpraten over de wachtlijsten?

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Piena.

De heer Piena: Dat laatste, voorzitter.

De heer Overheid: En wat voor termijn gaan we dat dan hebben?

De voorzitter: Wethouder Piena.

De heer Piena: Dat kan ik u nog niet aangeven. We zijn daar hard mee bezig, met een plan van aanpak.

De voorzitter: Ik denk dat u het daar voor nu, even mee moet doen als ik zo wethouder Piena beluister. Is dat voor u voldoende? Oké. Mevrouw Van Vliet, Echt voor Ridderkerk.

Mevrouw Van Vliet: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik heb drie vragen aan de wethouder. De beantwoording van vraag zeven. Daar gaf u aan dat er eigenlijk weinig tot geen respons is over of hulpverleners goed toegerust zijn om kinderen en ouders te ondersteunen. Is mijn vraag: Weet u ook waarom zij niet reageren? Zou te maken kunnen hebben met angst, dat ze daarna niet meer goed geholpen kunnen worden. Dus ik zou wel eens willen weten: Waarom reageert men niet? Tweede, het verbaast me dat ik de wethouder hoort zeggen dat hij geen verder onderzoek wil doen. Toch worden de problemen complexer, het betreft meer kinderen, er is een toename van vijftig procent. Waarom wilt u niet weten dat dit, hoe dit percentage naar beneden gebracht kan worden? Dat in het belang van de kinderen, hun toekomst, maar ook in de kosten van de gemeente. En mijn derde vraag. Bij de beantwoording van vraag elf had u het natuurlijk over de driehoek hè, wijkteam, scholen en volgens mij CJG. In hoeverre werken IKC's mogelijk beter dan reguliere onderwijsinstellingen waar geen IKC zit met betrekking tot het signaleren en actief oppakken van signalen, dat het niet goed gaat met kinderen? Dat waren mijn drie vragen. Dank u wel.

De voorzitter: Wethouder Piena, mag ik u het woord geven?

De heer Piena: Ja, voorzitter. Waarom mensen niet reageren, dat is, dat zijn dan waarschijnlijk aannames. Er wordt ook wel over nagedacht hè als we die vragen uitzetten. Het zijn meestal die uit een, mensen die uit een moeilijke positie komen, die eindelijk sommige zaken op de rit hebben. Die zitten niet altijd te wachten om weer een enquête in te vullen en een vraag te beantwoorden. Dat zou een van de redenen kunnen zijn, maar eerlijk is eerlijk ja, dat weten we niet. Die mensen reageren dan ook gewoon niet, hebben er gewoon geen behoefte aan. Dus ik ja, ik moet daar het antwoord schuldig blijven. Ik kijk even heel stiekem naar rechts of die een duidelijker antwoord heeft?

De voorzitter: Mevrouw Laurs, mag ik, kunt u misschien de wethouder aanvullen?

Mevrouw Laurs: Oh, nu zet ik hem weer uit, sorry. Ja, het is best wel, wat je ook merkt is dat hulpverleningstrajecten soms wat langer duren en dan komt de uitvraag daarna. We doen hem wel periodiek,

maar het kan ook zijn ja, dat dat dan eventjes geleden is en dat mensen het dan toch een beetje laten zitten. We hebben al verschillende pogingen gedaan hè, zelf de vragenlijst afnemen of op erop wijzen aan het begin van, wij doen dit omdat wij de dienstverlening als gemeente willen verbeteren. En ja, het blijft lastig, dus we hebben er aandacht voor. Maar ja, het blijft toch een beetje ingewikkeld. Misschien nog ter aanvulling, in voorgaande jaren was het wijkteam in zijn geheel hè: we boden hulpverlening en we gaven indicaties in één af, in één persoon. Per vorig jaar dus begin 2022, hebben we dat gewijzigd. Ook even nog terugkomend stukje op de wachtlijsten. Die hebben met name te maken op de indicatiestelling, dus de aanvragen volgens de Jeugdwet, dus gecontracteerd aanbod. Wat we hebben gezien door een splitsing te maken in de wijkteams is dat de vragen van preventie en ondersteuning, dat er eigenlijk geen wachtlijsten zijn op dit moment. Dus hulpverlening kan direct geboden worden en bij Zorg en Veilig zie je dat eigenlijk ook. Dat is een lijn richting wat we vroeger drang hulpverlening noemden - term mogen we eigenlijk niet gebruiken, maar beetje voor jullie een beeld bij krijgen - zien we dat doordat de wijkteam medewerkers Zorg en Veilig eerder worden ingeschakeld of benaderd door de collega's van preventie en ondersteuning, dat eerder geholpen kan worden en dat het aantal aanmeldingen op het Jeugdbeschermingsplein ook afnemen. Dus door die splitsing in thema's, in kennis en kunde te maken hebben we voor een deel de wachtlijsten wel kunnen verminderen. Alleen op de toegang blijft het wel een uitdaging, zoals de wethouder net aangaf.

De voorzitter: Wethouder Piena, wilt u de andere vragen beantwoorden?

De heer Piena: Nou ja, en even ter aanvulling hè, want daar bestaat nog wel eens een misverstand over. We hebben natuurlijk wachtlijsten, nou ja, eigenlijk geen wachtlijst, maar minimale wachtlijsten op de jeugdzorg. Maar we hebben natuurlijk ook nog met de WMO te maken hè. Dat wordt nog weleens door elkaar gehaald en dat wil ik wel even expliciet scheiden hierin. De andere vraag was ja, waarom wil de wethouder geen nader onderzoek doen? Nou, volgens mij ben ik redelijk uitgebreid in mijn antwoord geweest, dat ik denk dat we al heel veel hebben. Ik hoorde de VVD ook zeggen, er zijn landelijk heel veel onderzoeken gedaan waarbij men ook niet met harde cijfers komt hè. Als we kijken naar het aantal vechtscheidingen, daar zit daar een ja, toch wel een bandbreedte in. En tuurlijk willen wij de kosten naar beneden brengen. Dat is, maar dat is niet een doel op zich. Het eerste doel is dat we zorgen dat de mensen goede zorg krijgen. En juist door de aanpak die we doen en door de signalering en de vroeg signalering doen we al heel veel, zijn de professionals met elkaar in gesprek om dat allemaal steeds weer beter te doen. Dus ja, waarom zouden we daar nog een nader onderzoek naar doen? Ik denk dat dat zonde van tijd en het geld is. En dan moet ik, vraag elf. Die ben ik kwijt, maar ik kijk naar rechts. Heb jij hem wel? Oh, IKC. Dan mag jij hem. Wij spelen hem door naar rechts.

De voorzitter: Mevrouw Laurs, mag ik u het woord geven?

Mevrouw Laurs: U stelt nog de vraag over of de samenwerking beter was binnen een IKC? Ja, je hebt natuurlijk en de kinderopvang en basisonderwijs naschoolse opvang dicht bij elkaar zitten. Dus logischerwijs werken daar de professionals eerder met elkaar samen, omdat je in één gebouw zit. De term school contactpersoon is al eerder langsgekomen. Zitten niet alleen op het primair onderwijs, maar ook op het voortgezet onderwijs. Maar daarnaast is er ook een aantal uur beschikbaar gesteld voor de kinderopvang. En natuurlijk is het in een IKC makkelijker omdat de lijnen korter zijn, maar is het niet in de IKC, dan nog zijn er wel contacten op de kinderopvang om die signalen op te pakken. Dat is minder uur, omdat voor de erg jonge kinderen ook nog andere zorgstructuren zijn, zoals een vroegschoolse, SAT en waar het CJG ook best een belangrijke positie inneemt.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Vliet, Echt voor Ridderkerk.

Mevrouw Van Vliet: Dank u wel, voorzitter. Ja. Ik wil toch nog even reageren op die uitspraak van de wethouder. U zegt van ja, er liggen al heel veel onderzoeken. Maar uit dit onderzoek blijkt, dat rapport waar we het over hebben, dat de deskundige hulp, de vraag daarnaar met vijftig procent is gestegen. Als wij dan al

die onderzoeken al tot ons hebben genomen en het blijft alleen maar toenemen en de complexiteit wordt groter, dan doen we toch iets niet goed. En mijn vraag aan u is, pak dit nou op en zorg dat dat wel beter wordt. En ga dan eens kijken: Wat moet er dan gedaan worden? Want blijkbaar hebben we al die onderzoeken liggen en wordt er dus heel veel gedaan, maar ergens gaat het toch nog niet helemaal goed. Want anders hadden we deze toename toch niet gezien.

De voorzitter: Wethouder Piena, mag ik u het woord geven om te reageren op mevrouw Van Vliet van Echt voor Ridderkerk?

De heer Piena: Ja, natuurlijk, voorzitter. Kijk, wij volgen ook alle landelijke trends en de ontwikkelingen. Ook daar worden nog steeds onderzoeken gedaan en blijft men steeds bezig om dingen te verbeteren. En dan heel specifiek dit op Ridderkerk te richten, heeft in mijn optiek heel weinig extra toegevoegde waarde. Nogmaals, zorgen, daar houdt niet op bij de grenzen. Als we met scheidingen te maken, ik noem maar een voorbeeld, en mama woont in Ridderkerk en papa woont in Barendrecht. Ik bedoel ja, wat gaan we dan doen? Dus nogmaals, ik denk niet dat er een toegevoegde waarde is en dat we onze inspanningen beter op andere zaken kunnen richten. Landelijke trends, Ridderkerk verschilt daar heel vaak niet zoveel van, dus daar krijgen we voldoende informatie van terug.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Borst, VVD Ridderkerk, u niet? Mevrouw De Vormer, 18PLUS?

Mevrouw De Vormer: Ja, ik had eigenlijk nog wel een vraag. We hebben natuurlijk al wat antwoorden gehoord over school contactpersoon. Heeft u terugkoppeling teruggekregen van de wijkteams dat ze eigenlijk uren tekortkomen? Want, we hebben het natuurlijk over toenemende percentages, maar dat komt natuurlijk ook door toenemende scheidingen. Dat is echt een landelijk zeg maar, wereldprobleem in de westerse landen denk ik wel een beetje. Mag ik dat zo zeggen? Ja, geven zij aan dat ze uren tekortkomen? En kunnen, is het college dan van plan om dan hier extra op in te zetten? En ook even nog wilde ik vragen om een antwoord op mijn vraag. De voorzitter gaf natuurlijk al een beetje aan, bij de hockeyclub is er geen aandachts functionaris aanwezig. Zijn er bij de andere sportverenigingen of verenigingen die wel aanwezig? En zo niet, zou dit overwogen kunnen worden om dit een beetje aan te sturen bij de verenigingen vanuit de gemeente? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Piena of mevrouw Laurs? Mevrouw Laurs, mag ik u het woord geven?

Mevrouw Laurs: Ja, dank u wel. Rondom de school contactpersonen. Nou, de wethouder gaf het net al aan, in 2018 is een verzoek uit de raad gekomen om de samenwerking tussen scholen en de wijkteams te verbeteren. Daar hebben we een formatieplaatje op gemaakt, alle scholen worden daarin bediend voor drie uur in de week. Vorig jaar hebben we extra middelen vanuit het rijk gekregen, de zogenaamde MPO-middelen en daarvan hebben we een uitvraag gedaan bij de scholen waar behoefte aan is. Uiteindelijk hebben we daarvoor één formatieplaats extra vrijgemaakt. Daar zit een verdeling in: een aantal uren op het VO, aantal uren op het PO. Dus op basis van de vraag wordt die formatieplaats ingevuld. Wat ik van mijn collega teamleider heb begrepen is, dat daar niet een vraag bovenop is om extra formatie nog in te zetten. Wat er wel naar voren is gekomen, het is een, pas een korte evaluatie geweest, dat het aantal vragen wel toeneemt. Niet zozeer in de basisschoolleeftijd, maar met name op het VO. En corona is daar wel een boosdoener van, als ik hem zo mag labelen. Sociaal-emotioneel, dus wel psychische vragen die daaraan ten grondslag liggen. En daarin wordt ook wel echt samengewerkt met de combinatie functionarissen of de jongerenwerkers vanuit FACET. Ook deels wel met de jeugdarts, jeugdverpleegkundigen om ja, daarin het samenspel te maken. Dus nee, niet direct een vraag voor extra formatie maar we hebben hem wel opgeplust. En ja, het kan wel zijn dat die formatie wel nodig is als we nu kijken naar de vragen die er zijn. En de vervolgvraag rondom aandachts functionarissen bij de sportverenigingen, daar kan ik niet direct antwoord op geven. Wat we wel doen is wat ik net vertelde, we hebben een splitsing gemaakt in de wijkteams met expertises. De wijkteam medewerkers preventie en

ondersteuning. Nou, het woord zegt toch al, preventie. We willen daar meer op gaan investeren. Wat we nu beetje bij beetje aan het doen zijn, is bijeenkomsten organiseren met onze netwerkpartners. De focus heeft eerst gelegen met name rondom het CJG. Ook daar is door corona de samenwerking een beetje minder geworden, omdat je toch op afstand zat. Dus dat blazen we nu nieuw leven in. En het signaal rondom sportverenigingen kunnen we denk ik meenemen richting onze collega's van de wijkteams. Om ook daar de connectie te maken en te kijken of we daar een keertje langs kunnen gaan om aan te geven wat wij als wijkteams kunnen doen, kunnen bieden en dat ze ons ook als vraagbaak kunnen zien. Want we hebben wel gewoon een adviesfunctie vanuit de wijkteams, ze kunnen ons altijd wel bellen. Maar wellicht kunnen we daar wat extra aandacht aan geven om nou, aan te geven, u kunt bij ons terecht.

De voorzitter: Mevrouw De Vormer, zijn daarmee uw vragen voldoende beantwoord?

Mevrouw De Vormer: Ja, vriendelijk bedankt.

De voorzitter: Mevrouw Roelofs, Leefbaar Ridderkerk.

Mevrouw Roelofs: Ik heb nog één vraag eigenlijk. Dat gaat over de beantwoording op de vraag over de jongeren met een ouder die langdurig ziek of gehandicapt is. In de Wet Maatschappelijke Ondersteuning is ook het VN verdrag voor gehandicapte personen integraal opgenomen. Daarin staat expliciet benoemd dat deze ouders recht hebben op ondersteuning bij de zorg voor hun kind. Wanneer er een WMO-aanvraag wordt gedaan, wordt er dan ook altijd gecheckt of er kinderen in beeld zijn?

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Piena, ik ga u het woord geven.

De heer Piena: Dat is mooi, ik speel hem door. Ik denk dat het antwoord ja is, maar de rechterhand weet daar inhoudelijk nog meer van.

De voorzitter: Mevrouw Laurs, mag ik u het woord geven?

Mevrouw Laurs: Ja, dat is wel de bedoeling, de integrale werkwijze. In ieder geval vanuit wijkteam perspectief wordt het altijd gedaan hè, dat gaven we net al aan. En we zoeken steeds meer ook de samenwerking op met onze collega's van WMO, dus ook die werkwijze wordt steeds meer toegepast om ook te kijken wat, of er kinderen in het gezin zijn en of daar inzet op gepleegd moet worden. Dus ja, die samenwerking wordt steeds steviger.

De voorzitter: Vooruit, wethouder Piena.

De heer Piena: Ja, ik wil er nog wel wat even aan toevoegen. Dat merk je wel heel gauw en je hoort dat er heel veel samenwerkingsverbanden zijn en dat er heel veel overleg is. En dat, het moge wel duidelijk zijn dat in de zorg hè, in de ondersteuning dat er heel veel goed gaat, maar dat er natuurlijk ook wel eens wat verkeerd gaat. Ik wil hier wel benadrukken voor al die medewerkers die hier namens de gemeente maar ook van de professionele organisaties werken, dat die dat naar beste eer en geweten doen. We ontkomen er niet aan dat daar fouten gemaakt worden, we ontkomen er niet aan dat het wel eens een keer misgaat. Ik hoop dat iedereen dat ook wel beseft. We proberen hier zeker vanuit de gemeente maar ook weer vanuit die professionele organisaties, om dat zoveel mogelijk te voorkomen en van fouten te leren. Dat wil ik graag nog wel even meegeven aan deze commissie, maar ook aan iedereen die luistert. Iedereen doet echt zijn best en er is nooit iemand die zijn bed uitkomt en denkt van kom, laat ik eens even een verkeerd besluit nemen voor iemand.

De voorzitter: Mevrouw De Wolff, ChristenUnie. Voor u als laatste de eer om nog wat vragen of opmerkingen te vragen of te stellen.

Mevrouw De Wolff-ter Beek: Wat een eer. Ja, paar opmerkingen nog. Ik heb even lopen klikken en dat heb ik al eerder gedaan om te zoeken wat er nou makkelijk te vinden is rondom scheiding. De eerste link die ik krijg is afvalscheiding. Ik heb hem toch nog echt op een paar andere manieren geprobeerd, maar daar kwam toch elke keer naar boven. Dus dat lijkt mij een nou, misschien wel een quick win. Ik weet niet zeker hoe dat, of dat zo is, maar daar zou ik ieder geval naar gaan kijken. Als ik dan goed zoek zie ik één link naar een website naar een algemene overheidswebsite waarop staat, wat moet je doen als je gaat scheiden. En ik zie een hele formele link waarbij je kan aangeven dat je wil scheiden en dat je de naam, dat je je naam kan veranderen. Nou, wat daaraan toegevoegd zou moeten worden wat ChristenUnie betreft en de CDA gaf het net ook al aan, breng nou zichtbaarder in kaart welke soorten hulp er mogelijk is. Ik snap dat de sociale kaart maken, dat is bijna niet te doen met alles wat er snel verandert. Dat snap ik heel goed. Maar er zijn wel een soort algemeenheden te delen. En daarbij ook, ik zie bij het fysieke domein echt meer en meer prachtige tekeningen ontstaan of visuele weergaves. Alsjeblieft, ik zou ook zo graag willen hebben dat dat in het sociaal domein ook, daarin een stap gezet zou kunnen worden. Nou, dan nog even in op het onderzoek, er is al veel over gezegd. Ik ben het trouwens helemaal eens met Partij 18PLUS en VVD dat er niet meer onderzoek moet komen. Ik denk alleen wel, er zijn ook andere soorten onderzoek. Desktop onderzoek laat zien wat er allemaal is, waarbij je kijkt, wat is er voor jouw gemeente geschikt? Ga die kant op, onderzoek wat professionals, ga in gesprek met professionals: Wat vinden jullie, wat doen we al? En ja, breng dat in kaart. Praktijkonderzoek, ik hoorde net eigenlijk al een heel mooi voorbeeld van een steeds meer contact zoeken en een werksessie organiseren. Nou, vooral mee doorgaan, volgens mij is dat ook een vorm van onderzoek. En kijk dan ook eens in zo'n onderzoek of de cirkel van hulpverlening nou echt rond is. Want als je al die professionals bij elkaar hebt, dan kan je gewoon heel lean in kaart brengen: Wat mist er nu nog en waar gaan we dat dan, waar gaan we nog dingen versterken? Dus daar zou ik toch de wethouder ook al heeft hij geen zin in een onderzoek, maar in een praktijk onderzoek misschien nog wel bij, voor willen oproepen. En verder wou ik het hierbij laten. Bedankt.

De voorzitter: Mijnheer Van de Waerdt, ik heb uw hand gezien, maar ik wil graag eerst even de heer, wethouder Piena nu laten reageren? Of is het aansluitend stapele... Oké, dan bent u daarna aan de beurt. Wethouder Piena.

De heer Piena: Ja, voorzitter. Zoals we toch min of meer toegezegd hebben hè gaan we kijken naar die website, we nemen uw opmerkingen zeker mee. Lijkt me waardevol. Dus ja, nemen we mee als u het goed vindt. En ook als de voorzitter het goed vindt, anders krijg ik daarvan natuurlijk op mijn kop. Is de cirkel rond met professionals? We hebben ook heel veel gemeenschappelijke regelingen en ook daar wordt heel veel met elkaar gesproken. Wat je inderdaad ziet is, dat is lastig, iedereen zit in zijn eigen nou ja, laat ik zeggen professionele koker ondanks alle goede bedoelingen. Ik zie wel en ik merk wel dat al die organisaties zeer bereidwillig zijn om over hun eigen grenzen nu te stappen en om te kijken hoe die samenwerking beter is. Maar dat is ook iets van een lange adem, dat regel je niet van vandaag of morgen. Dus ik ben het helemaal met mevrouw De Wolff eens, dat het goed is om ernaar te kijken of die cirkel rond is en of die mooi rond is, want dat is misschien ook nog wel belangrijk. Daar wordt hard aan gewerkt, zowel op regionaal niveau. Maar u heeft ook gehoord, voorzitter en mevrouw De Wolff dat we hier intern daarmee bezig zijn. Dus ik hoop dat dat toch wel een beetje voldoende vertrouwen geeft dat er ieder geval aandacht voor is en dat we ons best daarin doen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw De Wolff, heeft u voldoende antwoord gehad? Ik zie u knikken. Mijnheer Van de Waerdt, u graag nog even het woord.

De heer Van de Waerdt: Ja, bedankt, voorzitter. Ik had namelijk een vraag gehad van mevrouw Ripmeester, wil ik toch nog even beantwoorden. Dat gaat over dat onderzoek doen. En wat is nou beschikbaar in Ridderkerk?

Richt ik mij even tot de griffier en ook, kijk ook hoe de raad er tegenover staat, de commissie tegenover staat, sorry. Hoe kijken de andere partijen er tegenaan om een bijeenkomst te organiseren met FACET, waarin zij goed kunnen uitleggen wat er allemaal beschikbaar is in Ridderkerk, zodat we met FACET in gesprek kunnen? Dat is mijn voorstel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is nu de vraag aan de commissie: Heeft de commissie behoefte aan een werkbezoek aan FACET of met FACET? Mevrouw Roelofs, Leefbaar Ridderkerk.

Mevrouw Roelofs: Nou ja, ik denk dat als we alleen FACET daarin meenemen, dat dat onvoldoende is. Want ik denk dat er veel meer instanties binnen Ridderkerk in het belang van deze doelgroep werken en ik denk dat het stukje FACET echt alleen te weinig is. Dus dan zou je inderdaad meerdere organisaties die betrokken zijn in deze casuïstiek daarbij moeten betrekken, denk ik.

De voorzitter: Mijnheer Van de Waerdt, SGP.

De heer Van de Waerdt: Ja, ik zit even hardop na te denken. We hebben enige tijd geleden al overleg gehad inderdaad met de wijkteams. Dus dat dat hebben we al gehad. Wat ik het risico vind, ja, ik werk zelf ook in de zorg, als je allerlei organisaties erbij gaat halen, dan alle tijd die zij hier zitten kunnen ze weer niet besteden echt aan het bed zou ik bijna in de zorg willen zeggen. Maar dat geldt hier niet, in dit geval niet. Maar ik zou zeggen, voor momenteel is FACET voor mij voldoende. Maar we kunnen allicht met elkaar nog in gesprek gaan daarover om andere toe te voegen, dus geen harde nee van mijn kant hoor.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, PvdA-GroenLinks.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Ik zou graag met, FACET hier uitnodigen en inderdaad meer willen weten over hoe het gaat met de jeugd in Ridderkerk. Ook gecombineerd met de jeugdcriminaliteit, daar hebben we het ook wel eens over gehad. Daar zitten ook allemaal kinderen in de knel, dus daar kunnen ze wat over zeggen. Het is inderdaad zo dat er meer organisaties mee bezig zijn, maar ik zie dit ook niet als een eindpunt maar als althans, ik weet niet wat het idee is van de heer Van de Waerdt, maar als een start naar iets zeg maar. Dus ik kan me daar helemaal in vinden.

De voorzitter: Een vertrekpunt, bedoelt u.

Mevrouw Ripmeester: Een vertrekpunt, ja. Dank u wel.

De voorzitter: Ja, ik help u graag. Met betrekking tot de jeugdcriminaliteit, daar staat al een datum voor in de agenda. Die heeft u als het goed is, die stond, afgelopen vrijdag stond hij in ieder geval op de activiteitenkalender. Dus ik heb, zo uit mijn hoofd weet ik niet wanneer het exact is, maar het is op korte termijn. U hoeft niet lang te wachten daarvoor. Mijnheer Borst, VVD.

De heer Borst: Voorzitter, natuurlijk ga ik en mijn fractie met alle liefde met allerlei organisaties in Ridderkerk in gesprek. Maar het begint me nu wel een beetje te duizelen, eerlijk gezegd. Ik heb nu zoveel voorstellen en ideeën en suggesties zeg maar de revue passeren en ook de discussie tussen de indieners onderling, die brengen mij toch een beetje in verwarring hè. Dus wat is nu precies het doel? Laten we het, over het onderzoek maar niet meer beginnen denk ik. Maar ik wil in ieder geval aan de SGP vragen, wat dan precies het doel zou moeten zijn van de bijeenkomst met FACET. Dus wat is er klaar als het af is?

De voorzitter: Dank u wel. Ja, u gaat van mij het woord krijgen, maar ik ga even nog mevrouw Ripmeester, PvdA-GroenLinks verblijden. Die bijeenkomst waar ik het net over had, is 20 april. Dat heb ik even voor u gecheckt. De heer Van De Waerdt, SGP, wilt u de vraag van de heer Borst beantwoorden?

De heer Van de Waerdt: Ik denk dat het eerst goed is om kennis te maken met FACET, dat zij dan kunnen vertellen waar ze eigenlijk allemaal mee bezig zijn. Want daarmee wordt ons eigenlijk al duidelijkheid gegeven en dan heb je niet een heel diepgaand onderzoek nodig.

De voorzitter: De heer Borst, VVD, is dit antwoord voldoende?

De heer Borst: Is voldoende antwoord. Ik denk zelfs te bespeuren dat de heer Van de Waerdt het zelfs met mij eens is, dat er niet meer onderzoek nodig is. Dus dat nou, dat onderschrijf ik alleen maar.

De voorzitter: U legt nu de heer Van de Waerdt wellicht woorden in de mond. Mijnheer Van de Waerdt, u mag, u mag eenmalig hierop reageren. Lijkt me overigens uitermate verstandig. Zijn er andere commissieleden die vinden dat er een specifieke avond met FACET georganiseerd moet worden? Ik kijk eventjes ook rond Mevrouw De Vormer, Partij 18PLUS.

Mevrouw De Vormer: Nou ja, ik ben natuurlijk nog wel een beetje een groentje in de raad, dus alle nieuwe informatie vind ik allemaal heel fijn. Maar ja, ik weet niet wat gebruikelijk is. Gaan jullie als raadsleden ook wel eens gewoon zelf naar FACET?

De voorzitter: Is ook nog een optie. Is ook nog een optie.

Mevrouw De Vormer: Maar dan hoor je het gelijk centraal. Ik ben er niet per se op tegen.

De voorzitter: U bent er niet per se op tegen, maar u bent ook niet per definitie voor, begrijp ik. Mevrouw De Wolff, ChristenUnie, ik zag uw hand.

Mevrouw De Wolff-ter Beek: Volgens mij heeft FACET nou, elke keer in één periode wel, een bijeenkomst organiseert die. Daarmee doen ze eigenlijk alle resultaten die ze behaald hebben of alle doelen die ze hebben nagestreefd. Hebben ze verleden keer tenminste prachtig uitgelegd wat ze daar allemaal mee bezighouden, dus ik wacht de uitnodiging af die waarschijnlijk toch al gaat komen.

De voorzitter: Nou, dan is, ik zie opeens een duim van iemand van wie ik het niet verwacht. Maar goed, desalniettemin, dat betekent dat er niet specifiek een afspraak gemaakt hoeft te worden met FACET, maar dat we gewoon de reguliere afspraak afwachten die normaal gesproken elk jaar zou moeten komen. Dan zijn we nu als het goed is aan het einde van deze gespreksnotitie. Zijn de indieners van mening dat de inhoud voldoende behandeld is? Mijnheer Van de Waerdt, u als, ik benoem u nu even als woordvoerder van alle indieners.

De heer Van de Waerdt: Zeker, voorzitter.

De voorzitter: Dan zijn wij aan het einde gekomen van deze gespreksnotitie. Er is net geconstateerd dat deze voor dit moment voldoende behandeld is. Als u vindt als raadsleden dat er toch nog wat vervolgacties zouden moeten komen, dan heeft u ook nog middelen tot uw beschikking om iets eventueel de raad in te brengen. Dank u wel, de heer Piena en mevrouw Laurs voor de aanvulling. Mijnheer Piena, blijft u even gewoon zitten, want ... Dat maakt me niet uit, want er zijn ook, u vertegenwoordigt ook nog het college. Anders wordt het heel onrustig voor mijn neus.

## **7. Mededelingen Gemeenschappelijke Regelingen**

De voorzitter: Agendapunt 7, mededelingen Gemeenschappelijke Regelingen. Zijn er collegeleden, is er een collegelid dat een mededeling wil doen over Gemeenschappelijke Regeling? Mijnheer Piena, u bent, u heeft, wilt u een mededeling doen?

De heer Piena: Zelf niet, maar ook het college niet.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er raadsleden die een mededeling willen doen over Gemeenschappelijke Regeling? Ook niet over de Vervoersautoriteit? Nee. Ja, er was wel ook een Adviescommissie Economisch Vestigingsklimaat waar ik bij zit, maar wij werken momenteel nog even thematisch omdat wij wachten op de strategische agenda. Dus, en ik denk dat dat voor de Vervoersautoriteit eigenlijk het hetzelfde laken een pak is geweest. Vandaar dat de heer Borst geen mededeling doet.

## **8. Mededelingen college**

De voorzitter: Zijn er mededelingen te doen namens het college, wethouder Piena?

De heer Piena: Voorzitter, ik kan u mededelen dat wij geen mededelingen hebben.

De voorzitter: Dank u wel.

## **9. Rondvraag leden**

De voorzitter: Dan ga ik over naar agendapunt 9, rondvraag leden. Zijn er vragen onderling? Nee, dan zijn er geen vragen.

## **10. Ter kennisneming: raadsinformatiebrieven**

De voorzitter: Agendapunt 10, ter kennisneming: raadsinformatiebrieven. Is er een commissielid wat een raadsinformatiebrieven wil agenderen voor een volgende vergadering? Ik zie geen handjes, dan is dat niet aan de orde.

## **11. Ter kennisneming: overige stukken**

De voorzitter: Agendapunt 11, ter kennisneming: overige stukken. Wil er een commissielid een overig stuk agenderen voor een commissievergadering? Ik zie geen handjes, dus dan is dat ook niet aan de orde.

## **12. Ter afdoening: motie**

De voorzitter: Dan hebben we agendapunt 12, ter afdoening: motie. Het college heeft aangegeven dat motie 119 over WMO-voorzieningen naar de mening van het college is afgedaan. Zijn er vragen, zijn de fracties van mee... of is er een fractie van mening dat deze motie niet is afgedaan? Mevrouw De Wolff, ChristenUnie.

Mevrouw De Wolff-ter Beek: Voorzitter, als wij technisch kijken is de motie afgedaan. Tegelijkertijd heb ik, heeft de ChristenUnie ook nog wel wat vragen en zorgen over de wachtlijsten. En zou ik heel graag willen vragen of de wethouder daar nu iets over kan zeggen en anders gaan we daar op een andere manier aandacht aan geven.

De voorzitter: Dus eigenlijk na beantwoording, even zodat ik het ook snap, als de wethouder nu voldoende antwoord kan geven, dan gaat u daarna even bepalen of de motie wat u betreft wel of niet is afgedaan?  
Wethouder Piena.

De heer Piena: Ja, voorzitter. Ik had het net al over een plan van aanpak voor de wachtlijsten. Die had eigenlijk, was die voornamelijk gestoeld op ik denk, op die WMO-wachtlijsten. Daar zijn we nu druk mee bezig om niet alleen voor de korte termijn, maar ook voor de langere termijn zorg te dragen dat alles binnen de wettelijke termijn en liefst nog sneller kan. Een beetje achtergrondinformatie, we hebben of volgens mij heeft de raad ongeveer een jaar geleden extra gelden beschikbaar gesteld om de wachtlijsten weg te werken. Dat is toen best gelukt. Echter, door de omstandigheden zien we ze langzaam weer oplopen. We hebben intern gezegd van nou, het heeft geen nut om weer eenmalig heel snel alles op te lossen en dan weer terug te vallen. Dus op, antwoord op uw vraag: We zijn bezig met een plan zowel voor korte termijn als lange termijn om de wachtlijsten binnen die wettelijke termijn te hebben. Dus ik mag aannemen dat dan ook de motie is afgedaan.

De voorzitter: Dat is ter beoordeling van mevrouw De Wolff, ChristenUnie. Daar gaat u niet over, wethouder. Ik ga het aan haar vragen, ik denk dat dat mijn taak is. Mevrouw De Wolff, ChristenUnie, vindt u de motie na de beantwoording van uw vraag wel of niet afgedaan?

Mevrouw De Wolff-ter Beek: Klinkt nou bijna alsof er tromgeroffel moet komen. Maar ik ben heel blij met het antwoord van wethouder Piena. Ik denk dat het heel goed is dat we de motie eigenlijk een soort vervolg geven en met een plan van aanpak komen. Dus meer dan afgedaan nu, dank u wel.

De voorzitter: Nou, dank u wel, dan is de motie afgedaan. Dan zijn we aan het einde gekomen van deze vergadering. Ik sluit bij deze de vergadering. Ik wil u allemaal hartelijk bedanken voor uw inbreng. En voor de luisteraars, bedankt voor het luisteren. En voor de commissieleden, college en ambtelijke ondersteuning, wel thuis, doe voorzichtig.